

Plenaire 36

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2006-2007

25 april 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijziging onder de plaatsvervangende leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de dienstverlening in het Nederlands door Brusselse ziekenfondsen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de rol van de Vlaamse overheid in de kabelinfrastructuur	3
WELKOMSTWOORD	5
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het gebruik van het Nederlands en andere talen binnen ondernemingen	5
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over proefprojecten bij twaalf bedrijven om mensen langer aan de slag te houden en de werkzaamheidsgraad te verhogen	7
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorstel van de Vlaamse Regering betreffende de beperking van de nachtvluchten rond Zaventem en de bespreking ervan op het Overlegcomité	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorstel van de Vlaamse Regering betreffende de beperking van de nachtvluchten rond Zaventem en de bespreking ervan op het Overlegcomité	8
ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de gezondheid van de bossen in Vlaanderen	14
ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de reactie van de Europese Commissie op de toepassing van soepeler bemestingsnormen in Vlaanderen in afwachting van een beslissing betreffende het derogatieverzoek	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de reactie van de Europese Commissie op de toepassing van soepeler bemestingsnormen in Vlaanderen in afwachting van een beslissing betreffende het derogatieverzoek	17

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie – 1102 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	21
Artikelsgewijze bespreking	22
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Marnic De Meulemeester, Marcel Logist, Jos Bex en Erik Matthijs betreffende de bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen – 1134 (2006-2007) – Nr. 1	
Bespreking	22
VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE	
Benoeming van twee vaste en twee plaatsvervangende leden	24
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie – 1102 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	24
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Marnic De Meulemeester, Marcel Logist, Jos Bex en Erik Matthijs betreffende de bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen – 1134 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	25
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 27 maart 2007 door de heer Jan Peumans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de evaluatie van het instemmingsdecreet van 20 mei 2005 inzake het Gewestelijk Expresnet – 1169 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	25
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Van Dijck, Johan Deckmyn, Jan Penris en Pieter Huybrechts en mevrouw Agnes Bruyninckx tot besluit van de op 27 maart 2007 door de heer Jan Peumans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de evaluatie van het instemmingsdecreet van 20 mei 2005 inzake het Gewestelijk Expresnet – 1170 (2006-2007) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	25
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	26
RECHTZETTING	
Vergadering 35 van 18 april 2007	26
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	29
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	29

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Agnes Bruyninckx: gezondheidsredenen;

Miet Smet: buitenslands;

Hilde De Lobel, Johan Sauwens: ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie is in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Hubert Brouns vervangen door mevrouw Hilde Crevits.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 60/23*)

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de dienstverlening in het Nederlands door Brusselse ziekenfondsen

De voorzitter: De heer Sven Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, we zijn in dit parlement

jammer genoeg vertrouwd geraakt met de problemen bij de toepassing van de taalwetgeving, in het bijzonder met betrekking tot gemeentebesturen en ziekenhuizen. Ik vrees echter dat er in deze problematiek de laatste tijd een nieuwe dimensie aan het ontstaan is. Er schijnen namelijk problemen te zijn met een aantal ziekenfondsen. Ik zou ze u kunnen noemen, maar ik ga dat niet doen. Het is niet de bedoeling om een aanval uit te voeren op welbepaalde ziekenfondsen.

Het probleem is dat een aantal Vlaamse Brusselaars op dit ogenblik voor de afhandeling van hun dossiers bij het ziekenfonds niet meer in het Nederlands geholpen kunnen worden. In eerste instantie zou je denken dat dat ook niet hoeft. Het zijn immers private organisaties – vaak vzw's – die niet onder de taalwetgeving vallen. Maar dat schijnt niet te kloppen. Om te beginnen is de taalwetgeving duidelijk: ook private instanties die een taak van openbaar nut uitoefenen, vallen wel degelijk onder de wet. Er is een expliciet arrest van het Arbitragehof uit 1993 dat zegt dat dat voor ziekenfondsen ook zo is. De Belgen zijn in principe verplicht om zich aan te sluiten bij een mutualiteit – tenzij ze bij de hulpkas terechtkomen. De ziekenfondsen zijn als het ware de verlengstukken van het ministerie van Sociale Zekerheid voor de dagelijkse uitoefening van dit belangrijke aspect in het leven van de Belg, de Vlaming, de Brusselaar.

Er is één vrij groot ziekenfonds in Brussel dat de laatste weken boudweg tegen de klanten zegt dat het geen formulieren meer uitreikt in het Nederlands en geen dossiers meer afhandelt in het Nederlands. Men stuurt de klanten door naar de Vlaamse Rand. Op het hoofdkantoor in Brussel-centrum verwijst men hen voor de Vlaamse dossiers door naar Gent.

Een ander groot ziekenfonds heeft enkele jaren geleden al een reorganisatie doorgevoerd in Brussel. Het gevolg is dat Nederlandstalige Brusselaars nu nog maar op één of twee plaatsen in het Brusselse Gewest aan bod kunnen komen. Oudere mensen bijvoorbeeld moeten zich dan vanuit alle windstreken van het gewest verplaatsen voor een aantal papieren die ze echt nodig hebben. Dat is ontoelaatbaar.

Mijnheer de minister, ik weet dat u niet bevoegd bent voor deze kwestie. U bent er echter wel de belangenbehartiger van, zowel in het parlement als in het algemeen. Daarom richt ik mij tot u. Ik wil u de suggestie doen om de vertegenwoordigers van de ziekenfondsen bij u op het kabinet uit te nodigen om met hen rond de tafel te zitten en hen op een aantal plichten te wijzen. U zou ook met minister Demotte, de federale minister van Sociale Zaken, kunnen samenzitten, ook al heeft die nu misschien andere zaken aan zijn hoofd.

Ik hoop dat dit probleem voor het zomerreces opgelost is. Zoniet, moet het op een interministeriële conferentie

of een ander bilateraal contact zeker aan bod komen. We kunnen immers niet aanvaarden dat enkele duizenden Nederlandstalige Brusselaars niet meer in het Nederlands bij een ziekenfonds in Brussel terecht kunnen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, collega's, in dit parlement wordt door mezelf en collega-ministers wel vaker gezegd dat we blij zijn met een vraag, ook al is dat niet altijd het geval. Mijnheer Gatz, in dit geval ben ik echt blij met uw vraag, omdat ze een problematiek belicht waarvan ik eerlijk gezegd niet op de hoogte was.

Noch mijn kabinet, noch mijn administratie heeft daar tot op heden enige klacht over ontvangen. U zegt dat een aantal ziekenfondsen zich zodanig hebben georganiseerd dat de mensen er nog amper terecht kunnen. Ik ken die problematiek, in die zin dat een aantal plaatselijke kantoren worden opgedoekt. In een aantal wijken waar toevallig nogal wat Vlamingen wonen, is er de facto geen loket meer waardoor deze mensen zich voor hulpverlening vrij ver moeten verplaatsen. Die problematiek is mij bekend maar de problematiek die u schetst, was me tot op heden niet bekend.

Het gaat om een belangrijke aangelegenheid. Ik heb een aantal citaten bij me waaruit blijkt dat de taalwetgeving, zeker voor wat de verplichte verzekering betreft, wel degelijk van toepassing is.

U hebt gelijk dat ik niet bevoegd ben om die taalwetgeving onmiddellijk af te dwingen. Die taalwetgeving en haar afdwingbaarheid zijn een federale bevoegdheid, meer bepaald van minister Demotte. We hebben de afgelopen uren nog geprobeerd contact met hem op te nemen maar dat is niet gelukt. We zullen dat opnieuw doen, zodat we samen met hem kunnen nagaan hoe de taalwetgeving effectief kan worden nageleefd. De taalwetgeving is een sluitsteen voor de evenwichten die in dit land bestaan. Als ook op dat terrein de taalwetgeving niet wordt nageleefd, dan zijn er ernstige problemen, en dan moet er ook op federaal vlak worden opgetreden.

Ik zal rekening houden met de suggestie die u vandaag doet om ook met de ziekenfondsen rond de tafel te gaan zitten. Ik zal mijn verantwoordelijkheid nemen om de zorgverlening voor Vlamingen maar ook voor andersstaligen in Brussel fors te verbeteren. Daartoe zal ik de ziekenfondsen uitnodigen.

Een van de lacunes in de taalwetgeving is ongetwijfeld dat er geen kwaliteitscriteria bestaan voor de dienstverlening en de wijze waarop die wordt georganiseerd. Als er dienstverlening is, dan moet die tweetalig zijn. Ik zal ook met minister Vervotte nagaan in hoeverre de zorgkassen, die wel onder de bevoegdheid van dit parlement

vallen, hun verantwoordelijkheid nemen. Zij zijn gelinkt aan de ziekenfondsen.

Mijnheer Gatz, deze problematiek is ernstig genoeg om ze verder te laten onderzoeken. Ik zal dat zeker doen. Ik wil u ook bedanken om mij hierover te informeren. Tot slot wil ik u en iedereen oproepen om mij te informeren over eventuele klachten ter zake. Op basis van die concrete klachten kunnen we stappen ondernemen, zowel bij minister Demotte als bij de ziekenfondsen.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik had niets anders verwacht dan dat we in deze op dezelfde golfleugte zouden zitten. Ik hoop dat u het parlement op de hoogte houdt van de vorderingen die u in dit dossier maakt.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, deze problematiek is niet echt nieuw, alleen doet zich nu een schaalvergroting voor.

Jaren geleden was er minstens al één ziekenfonds dat zijn Nederlandstalige dienstverlening had afgeschreven. Aangezien de schaal vergroot, kan ik enkel vaststellen dat de Brusselse Vlamingen stilaan zullen weten hoe het voelt uitgesloten te worden door dergelijke verenigingen, die zich eigenlijk van overheidstaken kwijten. Mijn partij weet dat al langer. Het is geen prettig gevoel. Ik heb het dan over de vakbonden en de manier waarop ze ons uitsluiten.

Mijnheer de minister, ik vind het ook niet zo verstandig van de ziekenfondsen. We houden natuurlijk geen talentellingen meer. Toch kunnen we stellen dat het aantal Brusselse Vlamingen minstens zo groot is als dat van een stad als Hasselt. Ik begrijp niet goed dat men de dienstverlening aan de Nederlandstaligen wil afbouwen of afstoten. Ik denk dat het inderdaad een goede zaak is dat u wilt bemiddelen.

Er zijn nog altijd ziekenfondsen, gelukkig maar, die wel respect hebben voor de Brusselse Vlamingen en voor de Nederlandstaligen. Ik hoop dat die fondsen het dan ook zeer kenbaar zullen maken aan het Brusselse publiek als de situatie blijft evolueren op de manier waarop ze hier zonet werd geschetst door de heer Gatz.

U hebt ook gewag gemaakt van een toekomstig overleg met minister Vervotte. Wat dat betreft, zult u zich wel een beetje moeten haasten.

Minister Bert Anciaux: Ik heb daar eigenlijk niet veel aan toe te voegen. Vlamingen maken soms een keuze. Wijzelf zijn bijvoorbeeld aangesloten bij een kas die alleen in Anderlecht één bureau heeft. We weten dat

ook. Dat doet echter geen afbreuk aan het feit dat al die ziekenkassen wettelijk verplicht zijn open te staan voor alle Vlamingen.

Ik zal ook rekening houden met de andere bekommernissen waar u gewag van maakt. We zullen dit dossier zo goed mogelijk begeleiden en ervoor zorgen dat we een zo goed mogelijk resultaat bereiken.

De heer Sven Gatz: Ik heb nog een laatste bedenking. De situatie bij één ziekenfonds kennen we inderdaad al enkele jaren. Het heeft de dienstverlening op een laag pitje gezet. Er is nu echter wel degelijk sprake van een ziekenfonds dat de afgelopen weken 'carrément' tegen de mensen zegt dat ze naar Vlaanderen moeten gaan met hun dossiers. Dat kunnen we niet aanvaarden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.14 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.17 uur.*

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de rol van de Vlaamse overheid in de kabelinfrastructuur

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik weet niet of u zich nog herinnert dat we in oktober 2005 een met redenen omklede motie hebben goedgekeurd over de rol van de overheden in de kabelinfrastructuur. Een van de zaken die het parlement toen vroeg is dat de regering inspanningen zou doen om te zoeken naar een meer geïntegreerde kabelinfrastructuur. We gingen daarbij uit van de belangen van die consument.

Ik weet dat er in Limburg even paniek was omdat werd gedacht dat men een of andere fusie wilde opdringen tussen de zuivere intercommunales en Telenet. Dat was geenszins de bedoeling. Met de komst van de interactieve digitale televisie was het eigenlijk de bedoeling om op een of andere manier aandacht te hebben voor die belangen en om zo de consument te verdedigen.

Mijnheer de minister, bij ons en waarschijnlijk ook elders in Vlaanderen zijn de zuivere intercommunales onder de naam INDI gestart met een grote reclamecampagne met 20 vierkantemeterborden over de start van hun interactieve digitale televisie en de mogelijkheid om

een digibox te huren. Op zich heb ik daar geen enkel probleem mee.

Dat is op zich geen enkel probleem. Maar we hebben ook al in de commissie Digitaal Vlaanderen een hoorzitting gehad over onder meer de hele kwestie DVB-T en DVB-H en, vooral, over de digiboxen. Ik weet niet of de collega's er zich van bewust zijn, maar in mijn streek kan men in Kortrijk via de kabel digitale televisie bekijken via Telenet, waarbij men zich dan ook de desbetreffende digibox moet aanschaffen, terwijl men zich in de aanpalende stad Harelbeke, en misschien ook wel in uw stad, tot de zuivere intercommunales moet wenden en een andere digibox moet kopen. Wie van Kortrijk naar Harelbeke verhuist en via de kabel interactieve digitale televisie wil blijven bekijken, moet dus zijn digibox wegwerpen en een nieuwe kopen.

We weten ook dat er in Brussel nog een ander systeem bestaat, en in Wallonië nog een ander. Moraal van het verhaal: in een klein land met 10,5 miljoen inwoners hebben we al vijf, zes verschillende digiboxen. De consument is daar enkel en alleen maar het slachtoffer van want de digiboxen zijn niet zomaar inwisselbaar.

De vraag is natuurlijk, mijnheer de minister, wat we daaraan kunnen doen. Ik kon dezelfde vraag hebben gesteld aan minister Moerman of aan de minister van Binnenlandse Zaken: kunnen we vanuit de politiek geen inspanning leveren? Technisch kan het, zoals werd bevestigd in de commissie Digitaal Vlaanderen, om op middellange termijn te komen tot één digibox.

Veronderstel dat je als voetballiefhebber bewust hebt gekozen voor Belgacom en dus ook de desbetreffende digibox hebt gekocht, maar na een jaar heeft Belgacom geen interesse meer voor voetbal: dan moet je als voetballiefhebber om het voetbal te kunnen blijven volgen een andere digibox kopen, bijvoorbeeld bij Telenet of bij de zuivere intercommunales. Ik heb in de Verenigde Staten gezien dat er digiboxen bestaan waarop je verschillende operatoren kunt aansluiten.

Daarom vraag ik u, mijnheer de minister – en ik vraag het u als minister van Media, maar ik had de vraag ook kunnen stellen aan de minister van Wetenschapsbeleid –, op welke manier u als politiek verantwoordelijke in het belang van de consumenten die oefening zult maken om ook in Vlaanderen tot één digibox te komen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Decaluwe, uw vraag is zeer belangrijk, maar het is een heel complexe kwestie. Ik zal haar proberen te duiden.

Uw vraag heeft betrekking op de distributie van televisie in Vlaanderen, voornamelijk via de coax- of glasvezel-

kabel, in 97 percent van de huishoudens. Daarnaast zijn er de koperkabel, Belgacomtelevisie, digitale televisie op satelliet, en recent ook digitale televisie op de ether – dat laatste wordt tot nu toe alleen gebracht door de VRT. Dat zijn de vier vormen. Binnen die 97 percent heb je twee grote blokken: de grootste spelers zijn Telenet en Interkabel. Telenet bedient twee derden van de huishoudens. Telenet is een triple player: het brengt televisie, telefonie en internet. En dan is er Interkabel, dat start onder de merknaam INDI en met digitale televisie ongeveer een derde van de huishoudens bedient. INDI levert alleen televisiedistributie en heeft zijn kabel voor telefonie en internet ter beschikking gesteld van Telenet.

Het grote probleem dat u schetst, gaat vooral tussen de twee kabelconsortia, maar evenzeer tussen Belgacom TV en TV Vlaanderen. Er zijn verschillen tussen Telenet en Interkabel. Telenet biedt interactiviteit, programma's op aanvraag en verrijkte inhoud. Dat is belangrijk voor het culturele programma dat we als opdracht aan de VRT hebben gegeven. Interkabel biedt dat niet. Het heeft wel hoge definitie, dus superieure beeldkwaliteit.

Het allerbelangrijkste punt is dat ze een verschillend technologisch systeem hanteren. Zoals het systeem van Belgacom verschilt van dat van Telenet, verschilt het systeem van Telenet van dat van INDI, van Interkabel. Om te komen tot één systeem volstaat het niet om één settopbox te maken. Dat kan technisch, maar in de huidige stand van zaken is dat zand strooien in de ogen van de consument. Dat betekent eigenlijk dat zo'n settopbox de twee systemen moet bevatten. Bij uitbreiding zelfs een derde systeem als Belgacom er ook bij wordt betrokken. Zolang de technologische systemen verschillen, zal er een andere settopbox nodig zijn die de digitale tekens omzet in beeld op televisie. Als we nu één settopbox zouden maken, dan betekent dit eigenlijk dat de twee systemen naast elkaar worden geschakeld, wat geen oplossing is als er niet tot één systeem wordt gekomen.

Tussen de twee loopt het moeilijk. Er zijn al drie jaar gesprekken tussen Telenet en Interkabel. Er zijn financiële disputen, maar vooral een juridisch dispuut. De inbrengakte bepaalt dat de punt-tot-punttoepassing voor Telenet is. Telenet zegt dat dit niet enkel voor telefonie geldt, maar ook voor televisie. Het gaat dan om verrijkte inhoud, interactiviteit en programma's op aanvraag. Interkabel zegt dat dit niet klopt en dat het gaat om nieuwe vormen van televisiedistributie en die vallen niet onder de punt-tot-punttoepassingen. Daar is al heel lang discussie over en ik heb daarin al heel wat initiatieven genomen. Ik ben met beide partijen gaan praten. Ze hebben allebei zeer grote belangen. Het ene bedrijf is beursgenoteerd en het andere is een groepering van zuivere intercommunales. Recentelijk hebben andere collega's in de regering nog initiatieven genomen. Er wordt dus gepraat.

Er zijn twee aspecten. Enerzijds is er het juridische aspect. Er is in de contracten opgenomen dat er een bemiddeling gebeurt als men er niet uitgeraakt. Deze juridische bemiddeling is nu bezig. Anderzijds is er het aspect van samenwerking. Komen we er technologisch toe om tot één settopbox en modem te komen? Het ene is onlosmakelijk met het andere verbonden. Ik ben het met uw analyse eens dat het voor Vlaanderen beter zou zijn als er één systeem komt. Ik denk zelfs dat het beter zou zijn dat er één digitale kabeldistributeur komt omdat er voldoende concurrentie is met daarnaast Belgacom, satelliettelevisie en de ether. Het punt is alleen dat we niet regulerend dwingend kunnen optreden. We hebben de bevoegdheid niet om één technisch systeem op te leggen. Als Europa dat niet doet, kunnen we dat niet doen.

We kunnen proberen om te bemiddelen en er wordt gepraat. Wat mij het meest bekommert, is dat momenteel een derde van de Vlamingen geen gebruik kan maken van interactiviteit, van verrijkte inhoud, van Net Gemist, van programma's op aanvraag. We leggen in onze beheersovereenkomst met de VRT nochtans net op om die technieken toe te passen. Ik hoop dat men er heel snel uit komt. Ik herhaal dat er enorm veel gepraat en bemiddeld is. Op politiek vlak zijn er contacten gelegd, maar we hebben geen zeggingskracht in enerzijds een zuivere intercommunale met bestuursorgaan en anderzijds een beursgenoteerd bedrijf. Het enige positieve is dat er tot op vandaag nog wordt gepraat en dat er juridische bemiddeling is in verband met de interpretatie van de inbrengbepaling.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het ligt in de lijn der verwachtingen. Volgend jaar of binnen twee jaar zal de Vlaming opnieuw worden geconfronteerd met een nieuwe digibox als de standard high definition er komt. Kan de Vlaamse Regering laten onderzoeken, wetenschappelijk ondersteund, of er tot één systeem kan worden gekomen?

In de VS werken verschillende operatoren met verschillende systemen, maar daar gebruikt men slechts één digibox die toestaat om probleemloos van de uitzendingen van de ene naar de andere operator over te schakelen. In de commissie hebben we vernomen dat de betrokken actoren bereid zijn om mee te onderzoeken hoe dat moet worden aangepakt.

Een ander punt is wel dat de consument goede, transparante informatie moet blijven krijgen. Mensen uit het Kortrijkse hebben me gemeld dat ze zo'n digibox van INDI TV willen kopen. Het is best mogelijk dat men in de winkel niet eens vraagt waar ze wonen. Sommige mensen zullen met dat apparaat thuis komen, maar zonder dat ze het apparaat kunnen gebruiken. In het belang van de consument moeten we erover waken dat hij of zij de nodige informatie krijgt.

Minister Geert Bourgeois: Dat laatste is juist. Telenet en INDI TV moeten goed aangeven in welke gebieden ze opereren. We kunnen daarop wijzen, maar de aandacht van de consumenten daarop permanent vestigen, is voor de overheid een veel te zware taak.

High definition is een andere zaak. De consument moet eerst een toestel kopen dat high definition aankan. Verder is het zo dat de meeste omroepen nog niet in high definition uitzenden. Vandaag doet alleen INDI dat. Telenet doet dat nog niet. Dat proces moet nog op gang worden getrokken. Uw voornaamste punt is wel de realisatie van één settopbox die de verschillende signalen aankan. Vlaanderen heeft daartoe noch de bevoegdheid, noch de middelen. Dat is een taak voor Europa.

Wij kunnen niet de distributeurs een bepaalde technologie opleggen. Eén settopbox waarmee men én Telenet én INDI kan ontvangen, kan niet, want de technologie van beide boxen verschilt. Er is nood aan de koppeling van beide aan elkaar. Wij hebben niet de economische bevoegdheid om distributeurs op te leggen om zo'n product te ontwikkelen en aan te bieden.

Het is een feit dat de huidige toestand voor de consumenten nadelig is. Dat is zeker zo als men verhuist. Er is evenwel nog een groter nadeel. De diverse omroepen gaan meer en meer de interactieve weg op. Er is een evolutie naar programma's op aanvraag, interactiviteit en verrijkte inhoud. Vandaag is dat er nog niet. Het ergste wat evenwel zou kunnen gebeuren, is dat de twee grote kabelmaatschappijen er in der minne niet uitgeraken en er een juridische gevecht van komt. Zo'n impasse zou voor de consumenten bijzonder slecht zijn.

Ik deel uw bezorgdheden, maar voeg eraan toe dat onze voorgedijbevoegdheden niet volstaan om in te grijpen. Ik wil samen met mevrouw Moerman wel bekijken wat technologisch zou moeten gebeuren. Een initiatief moet evenwel van Europa komen.

De heer Carl Decaluwe: Ik dank de minister voor zijn antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

WELKOMSTWOORD

De voorzitter: Ik vraag even uw aandacht voor de Zuid-Afrikaanse delegatie die in de publiekstribune zit. Ik verwelkom onze gasten die hier een samenwerkingsprotocol met het Vlaamse departement van Buitenlandse Zaken komen ondertekenen. *(Applaus)*

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het gebruik van het Nederlands en andere talen binnen ondernemingen

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de afgelopen week was er nogal wat te doen over een maatregel die in HP Pelzer, een toeleveringsbedrijf van Ford Genk, is genomen. Het bedrijf heeft bepaald dat de werknemers niet alleen op de werkvloer maar overal in het bedrijf, zoals in de refter, het Nederlands moeten gebruiken.

Dat ligt voor de hand, althans wat mij betreft. Men praat Nederlands op de werkvloer omwille van de veiligheid, maar ook elders omdat niemand zich mag en kan uitgesloten voelen. In het bedrijf werken 125 werknemers, van wie 70 percent van allochtone, vooral Turkse, origine. Het gebruik van andere talen dan het Nederlands kan tot problemen leiden.

Drie verwittigingen kunnen leiden tot ontslag. Dat heeft commotie veroorzaakt, zeker in Turkse kringen. Turkse kranten spraken schande van deze maatregel. De diversiteitsconsulent, die overigens gefinancierd wordt door de Vlaamse overheid, vond dit ook al niet kunnen en zei dat het Nederlands geen aanwervingscriterium was en dus ook geen afdankingscriterium kon zijn. De diversiteitsconsulent is trouwens een mandataris van uw partij.

Ik denk dat het bedrijf HP Pelzer doet wat moet gedaan worden: aan eenieder duidelijk maken dat het Nederlands niet alleen de voertaal is voor het bedrijf, maar ook de communicatietaal binnen het bedrijf, ook op momenten dat het er informeler aan toe gaat. We zijn er allemaal, en zeker u, van overtuigd dat het gebruik van het Nederlands hét instrument is om integratie te bevorderen en ook de tewerkstelling van allochtonen mogelijk te maken.

Dan verwondert het mij toch dat in deze de diversiteitsconsulent een standpunt inneemt dat eerder de vakbonden genegen is. Die zijn ook van oordeel dat dit niet kan. Ik hoop van u een krachtig signaal te horen waarmee u het bedrijf ondersteunt en stelt dat dit wel degelijk een goede maatregel is, die misschien zelfs uitbreiding verdient. Wat mij betreft mag hij toegepast worden in alle bedrijven in Vlaanderen, als het kan onder zachte dwang van de Vlaamse Regering. Het biedt in ieder geval duidelijkheid als hij overal zou toegepast worden. Men zou ervoor zorgen dat er een eenduidig signaal vertrekt, waarbij alle werknemers, van welke origine ook, beseffen dat het Nederlands en

alleen het Nederlands als voertaal maar ook als communicatietaal moet worden gebruikt.

Hoe kijkt u aan tegen dit incident? Vindt u dat dit een goede beslissing is of een niet zo'n goede beslissing? Steunt u het betrokken bedrijf in zijn beleid terzake? De vakbonden en de diversiteitsconsulent, gefinancierd door de Vlaamse overheid, moeten diversiteit ingang doen vinden maar ik heb er mijn grootste bedenkingen bij. Ik vind het politieke commissarissen die één bepaald maatschappijmodel moeten opdringen aan eenieder. Los daarvan blijkt nu toch ook dat zij zichzelf een politieke rol opleggen en ver buiten hun bevoegdheden gaan door zich uitspraken te permitteren over deze zaken. Vindt u dat de betrokken diversiteitsconsulent zijn boekje te buiten is gegaan of niet?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, er zijn dingen die ik weet over het bedrijf en er zijn dingen die ik niet weet en dat beperkt mijn antwoord een beetje. Ik heb het in dit korte tijdsbestek ook niet kunnen uitpluizen, als dat al mijn rol zou zijn.

Wat ik weet, is dat HP Pelzer een bedrijf is dat nogal wat inspanningen heeft gedaan voor diversiteit. Ze hebben om te beginnen zeer veel allochtone werknemers in dienst. Ze hebben er ook actief rond gewerkt. Ze hebben inderdaad in het verleden uitdrukkelijk in hun aanwervingpolitiek en in hun interne politiek geprobeerd om een divers samengestelde werknemersgroep te hebben. Ze hebben ook geïnvesteerd, als ik het goed voorheb, in het Nederlands omdat ze dat belangrijk vinden. Ik vind dat eerlijk gezegd allemaal heel positief. Op dat vlak heeft dat bedrijf wat mij betreft een positief vooroordeel.

De doelstelling die zij nastreven, namelijk dat men in het bedrijf Nederlands spreekt, is een doelstelling die ik perfect kan ondersteunen. Wat ik niet weet, is welke precieze afspraken daarover werden gemaakt met het personeel en de vertegenwoordigers van het personeel. Ik kan mij inbeelden dat daarover discussie bestaat. Ik kan mij ook inbeelden dat op dat ogenblik de vakbewegingen in dat bedrijf eerst duidelijkheid willen scheppen. Ik weet dat eerlijk gezegd niet.

Het is natuurlijk de taak van een diversiteitsconsulent – of dat nu een diversiteitsconsulent is die wij rechtstreeks betalen, dan wel iemand die door een vakbond wordt tewerkgesteld, maar door ons wordt gefinancierd – om te zorgen voor een draagvlak voor het beleid in een bedrijf en de problemen die rijzen op te lossen door overleg. Ik ga ervan uit dat deze diversiteitsconsulent dat moet doen.

Wat ik niet weet, is welke precieze afspraken daar op voorhand zijn gemaakt en wat dus aan de basis ligt van dit conflict. Dat kan ik niet zomaar op een, twee, drie beoor-

delen. Maar de doelstelling die dat bedrijf nastreeft, namelijk Nederlands spreken in het bedrijf, lijkt mij een goede doelstelling, ervan uitgaand dat goede communicatie in het bedrijf ook belangrijk is voor de veiligheid op de werkvloer en voor het leven in het bedrijf.

Over het precieze conflict durf ik niet zo veel zeggen. Mijnheer Dewinter, ik zal dan ook niet haastig een oordeel uitspreken over de diversiteitsconsulent die u noemt. Ik voeg er wel aan toe dat de taak van deze man erin bestaat om overleg tot stand te brengen en te zorgen voor een draagvlak voor het beleid. Ik neem aan dat hij dat probeert te doen.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, het moet me van het hart dat u toch wat gemakkelijk om het onderwerp heen fietst en geen concreet antwoord geeft op mijn vragen.

Het onderwerp is niet nieuw, het is al een week onderwerp van debat, ook in de media. De feiten zijn dus genoegzaam bekend. Dat noopt me ertoe te zeggen dat u blijkbaar uw vingers niet wilt verbranden aan dit thema.

Ik vind dat een beetje jammer, omdat hier een bedrijf zijn nek uitsteekt en heel erg duidelijk stelt dat het Nederlands de voertaal moet zijn, niet alleen op de werkvloer, maar in heel het bedrijf. Daardoor wordt het nu met de vinger gewezen, onder andere door de diversiteitsconsulent, die uiteindelijk gefinancierd wordt door de Vlaamse overheid en die veeleer de kant kiest van een deel van de Turkse werknemers die menen dat zij hun taal toch moeten kunnen spreken in het bedrijf, in onderlinge contacten en dergelijke. Daardoor blijft de onduidelijkheid bestaan.

Ik heb altijd de indruk gehad dat het de bedoeling was van de Vlaamse overheid, althans in woorden en niet altijd in daden, om het Nederlands als hefboom te gebruiken om de integratie, ook qua tewerkstelling, te realiseren. Mijnheer de minister, als dan een bedrijf – waarvan u zelf toegeeft dat er op 125 werknemers 70 percent allochtonen zijn, van wie een grote meerderheid van Turkse origine – verregaande maatregelen neemt om dat ook in de praktijk te realiseren, er geen lippen-dienst aan te bewijzen, maar concrete inspanningen doet, denk ik dat het onze actieve steun verdient en dat de regering niet moet aarzelen om een concreet standpunt in te nemen en het bedrijf, zij het symbolisch, haar steun toe te zeggen en de betrokken diversiteitsconsulent – die een sp.a-mandataris is en schepen van de stad Beringen – terug te fluiten als dat noodzakelijk is.

Mijnheer de minister, ik merk dat u daar niet de politieke moed voor hebt en ik betreur dat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over proefprojecten bij twaalf bedrijven om mensen langer aan de slag te houden en de werkzaamheidsgraad te verhogen

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, gisteren bezocht u, in het kader van een pilootproject over werkbaarheid, het bedrijf Colruyt. Deze distributiegroep maakt deel uit van twaalf bedrijven waar men door een aangepaste arbeidsorganisatie probeert meer werkbare jobs te creëren.

Mijnheer de minister, u kondigde, naar aanleiding van dat bezoek, aan dat er volgend jaar een gereedschapskist zou komen om de aanpak van deze twaalf pilootbedrijven ook bij de rest van het bedrijfsleven ingang te doen vinden.

Ik heb dit project met bijzondere aandacht gevolgd, omdat werkbaarheid en, met andere woorden, haalbare, leefbare jobs, in de toekomst nog aan belang zullen winnen. De komende jaren zal onze arbeidsmarkt immers in zeer snel tempo vergrijzen. Vandaag stellen we vast dat de werkzaamheidsgraad stelselmatig toeneemt, maar deze toename gaat merkbaar trager bij 55-plussers.

Willen we de werkzaamheidsgraad ook bij de 55-plussers doen toenemen om onze sociale zekerheid betaalbaar te houden en de welvaart in de toekomst te garanderen, dan moeten er ook jobs zijn waar deze groep kan en mag in aan de slag gaan.

Op beide vlakken bestaan er vandaag nogal wat pijnpunten. Een enquête van een werkgeversorganisatie een aantal weken geleden toonde duidelijk aan dat werkgevers nog steeds aarzelen om oudere werknemers aan te werven. Uit de werkbaarheidsmonitor, een instrument uitgewerkt door de Stichting Technologie Vlaanderen, blijkt dat niet minder dan 47 percent van de werknemers hun arbeidssituatie in meerdere of mindere mate als problematisch ervaart: 28,9 percent kampt met psychische vermoeidheidsproblemen, 18,7 percent acht het welbevinden op het werk ondermaats, 22,6 percent ervaart een duidelijk tekort aan leermogelijkheden en bij 11,8 percent schort er iets aan de balans werk-privé.

Het rapport stelt dat deze situatie ertoe leidt dat er een vervroegd verlaten van de arbeidsmarkt is en dus duidelijk grotere kosten voor de sociale zekerheid. Dat zijn elementen genoeg, lijkt mij, om de werkbaarheid van onze arbeidsmarkt even in het daglicht te stellen.

Mijnheer de minister, u zegt dat u de vaststellingen van het pilootproject zou willen uitbreiden naar de rest van het bedrijfsleven. Waarin zijn deze bedrijven precies

atypisch ten opzichte van de algemene situatie in Vlaanderen? Hoe bevinden we ons in een internationale context? Denkt u dat deze situatie van de arbeidsmarkt ook gevolgen heeft op de algemene economische toestand, het ondernemerschap en innovatie? Hoe denkt u concreet deze positieve ervaringen te verspreiden in de rest van ons sociaaleconomisch weefsel? Hoe denkt u de verschillende sectoren daarin te betrekken?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Wij hebben inderdaad gisteren in Halle bij Colruyt een vergadering georganiseerd van onze taskforce arbeidsorganisatorische innovatie. Dat is voor mij een wezenlijk belangrijk project. Ik vertrek van uw uitgangspunt: als we meer mensen aan het werk willen en vooral mensen langer aan het werk willen houden, dan moeten we zorgen voor jobs die leefbaar en werkbaar zijn.

Een van de merkwaardige bevindingen die gisteren voorlag, is de volgende: als je een vergelijking maakt tussen ons land, Vlaanderen of België, en Europa, dan stel je vast dat landen waar meer mensen aan het werk zijn en ook langer aan het werk blijven, ook landen zijn waar een bepaalde kwaliteit van jobs meer aanwezig is, namelijk actieve jobs, waar mensen zelf aan het stuur kunnen zitten en zelf de regels kunnen bepalen.

Het is niet zo dat als je meer jobs wil, je altijd maar dieper en dieper moet graven en tevreden moet zijn met minder goede jobs. Je zult wel betere jobs tot stand brengen. Als je daar niet in lukt, zal je niet meer jobs hebben. We hebben te maken met een vicieuze cirkel in ons land, waar mensen relatief snel stoppen met werken maar ook het gevoel hebben dat ze uitgeput en uitgeperst zijn, niet veel zin hebben om door te werken en de werkgevers ook niet veel zin hebben om nog te investeren in het menselijk kapitaal van mensen die tegen de vijftig aan lopen. Er is ook weinig aandacht voor het type van job waarin je mensen wel langer aan de slag kunt houden. We moeten uit die vicieuze cirkel. Dat veronderstelt een beleid dat er vandaag niet is in Vlaanderen en België, maar wel in een aantal andere landen. Het veronderstelt ook een beetje inspiratie bij werkgevers.

We hebben dus op basis van een krediet van 750.000 euro, wat een onderdeel is van ons meerbanenplan, met het Europees Sociaal Fonds 12 pilootprojecten uitgezocht. Die zijn nogal representatief. Ik weet niet of ze bijzonder zijn qua sector of qua soort bedrijf. We hebben bedrijven uit de profitsector, de non-profitsector, grote en kleine, maar ze zijn wel een beetje uitzonderlijk qua filosofie en aanpak. Het zijn De Oesterbank, EADS, Robert Bosch Productie, Philips Innovative Applications, TTL Camerlynck, Roularta, Deceuninck,

Beschutte Werkplaats Klein-Brabant, Kringwinkel Midden West-Vlaanderen, BnS, Deloitte en Arcelor.

U hoort het: het gaat over de dienstensector, over zowel de profit- als de non-profitsector, over kleine en grote bedrijven. Het zijn wel bedrijven die erg innovatief zijn. Voor mij was het ook belangrijk dat er binnen die bedrijven een paritair draagvlak bestond, met het management, maar ook met de vakorganisaties. Anders lukt dat ook niet.

Hoe gaat het nu verder? We gaan dit jaar nog twee evenementen organiseren met deze mensen, zoals de bijzondere bijeenkomst van gisteren. We gaan nog wel meer vergaderen dan dat. Als die projecten achter de rug zijn, op het einde van dit jaar, dan wil ik aan conclusies beginnen te werken. Deze taskforce is wel meer dan alleen maar een klankbord voor die projecten. Ik wil dat die taskforce conclusies uitschrijft, zodat we in het voorjaar van 2008 een aantal beleidsopties op papier hebben staan. Die taskforce is in essentie een vertegenwoordiging van deze projecten. Die wordt wetenschappelijk geleid door professor Geert Van Hootegem. Iemand anders is in het bijzonder belast met het stimuleren van dit project ten aanzien van de bedrijfswereld. Dat is de heer Edwin Van Vlierberghe van Bombardier.

We hopen hiermee een kentering teweeg te brengen in de geesten. We zijn materiaal aan het verzamelen. Ik wil echter vooral ook bewijzen dat het anders kan. Het is altijd wat delicaat om zich toe te spitsen op één voorbeeld, maar laat ik me even toespitsen op de gastheren, Colruyt. Zoals blijkt uit de feiten, voert Colruyt een ander personeelsbeleid dan andere bedrijven in die sector. De inspiratie is heel anders. Dat beleid is erg geïnspireerd door het geloof in mensen en het geloof in het vermogen van mensen om zelf situaties te sturen. Ook gelooft men er in de polyvalentie van mensen. Dit moet in de schijnwerpers worden gezet.

Dit is maar het begin van het verhaal. We zijn nog niet aan de conclusies toe. Het is echter een zeer belangrijke verbintenis. Het meerbanenplan is een akkoord met vakbonden en werkgevers. Dat wordt dus gesteund, ook interprofessioneel. Bovendien heb ik het ook laten opnemen in het project van de Vlaamse Regering 'Vlaanderen in Actie', als een van de belangrijke projecten waarmee we in de toekomst willen uitpakken.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik deel uw mening over het belang van werkbare banen en het feit dat er ter zake nog heel wat werk aan de winkel is. Wel is er het bewijs dat er iets aan kan worden gedaan, als men dat wil. Als die wil er is om dat te verspreiden, dan kunnen we dat alleen maar toejuichen.

Uw antwoord overtuigt me alleen maar nog meer van het belang van een werkbare arbeidsomgeving. Er is een

evenwicht nodig met pogingen om de uitstroom te stoppen, door te proberen allerlei uitstapmogelijkheden te ontraden. Anderzijds zouden we ook moeten beletten dat er andere lekken ontstaan. Dan denk ik aan ziekteverzuim. Daar is immers ook een grote kostprijs aan verbonden, zowel maatschappelijk als financieel. Een werkbare omgeving is eigenlijk ook een basisvoorwaarde om een degelijke welvaart te creëren.

Er zal een andere mentaliteit nodig zijn bij werkgevers. Daar hebben we het al over gehad. Maar ook heel het sociaal overleg zal zich moeten aanpassen aan een dergelijke situatie. In het verleden zijn preciaire arbeidssituaties immers deels afgekocht met loonaanpassingen. De preciaire situatie op zich bleef natuurlijk wel bestaan. In een tweede fase heeft men dat proberen te verhelpen door de uitstapmogelijkheden. Er zal echter een derde mogelijkheid moeten worden ontwikkeld, gezien de vergrijzing en de situatie in de toekomst. Die werkbare arbeidsomgeving moet mensen in staat stellen langer aan het werk te blijven. Zo houden we ook meer mensen aan het werk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorstel van de Vlaamse Regering betreffende de beperking van de nachtvluchten rond Zaventem en de bespreking ervan op het Overlegcomité

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Houthem tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorstel van de Vlaamse Regering betreffende de beperking van de nachtvluchten rond Zaventem en de bespreking ervan op het Overlegcomité

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, deze ochtend hebben we vernomen dat de onderhandelingen over Zaventem zijn mislukt.

Dat is voor mij geen nieuws. Dit dossier maakt al acht jaar het voorwerp uit van mislukkingen en wanbeleid. Nooit is een dossier door een regering zo slecht beheerd als Zaventem. De verantwoordelijkheid voor het dossier ligt voornamelijk bij de federale regering. Hier zitten groenen die nog in die regering gezeten hebben. *(Opmerkingen van de heer Eloi Glorieux)*

U had de kans om een vraag te stellen, mijnheer Glorieux. Ik heb ook een interpellatie ingediend, maar ik stel nu een vraag. Het is niet de gewoonte dat een vraagsteller onderbroken wordt.

De mislukking is begonnen bij mevrouw Durant in 1999, die de nachtvluchten wou afschaffen, en eindigde met een concentratie van nachtvluchten boven de noordrand. De tweede regering Verhofstadt maakte de historische blunder om een zogenaamd spreidingsplan te ontwikkelen met veel nieuwe hinder, voor mensen die daarvoor nooit geluidsoverlast hadden. De kwestie kreeg een nieuwe dimensie door het nachtvluchtenprobleem te vermengen met een dagvluchtenprobleem. De paarse regering creëerde boven bepaalde gemeenten weekendconcentraties, met als gevolg dat het maatschappelijke draagvlak is weggevallen. De heren Anciaux en Landuyt zijn er nooit in geslaagd om het dossier tot het begin van een oplossing te brengen. *(Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt)*

Als er iets is wat de 'modelstaat' België niet heeft kunnen waarmaken, is het een oplossing vinden voor dit probleem. In andere landen lukte dat wel.

Deze middag hoorde ik eerste minister Verhofstadt zeggen dat het de schuld is van de gewesten. Als de normen terug nationaal zouden worden gemaakt, zouden de problemen opgelost zijn. Alsof de gewesten verantwoordelijk zijn voor de knoeiboel in Zaventem. Het geknoei heeft tot grote woede geleid bij de werknemers en de omwonenden. Het draagvlak van de luchthaven is economisch, maatschappelijk en ecologisch ondermijnd.

Ik ben inwoner van Zaventem. Ik ben bekommerd om de regio. Ik woon er al 57 jaar. Tot voor 1999 heb ik bijna nooit iemand kritiek horen gegeven of actiegroepen gezien met enig maatschappelijk draagvlak. Iedereen kende de vliegroutes en besepte het belang ervan voor de werkgelegenheid. Ik woon in Sterrebeek, waar jarenlang 50 procent van de nachtvluchten overvloog. Ik heb nooit geprotesteerd. Maar als men een dossier totaal verkeerd beheert, leidt het tot een impasse.

Mijnheer de minister, u hebt een heel goede rol gespeeld. U hebt vier jaar lang constructieve voorstellen gedaan. Soms hebt u bepaalde Vlaamse actiegroepen voor het hoofd moeten stoten. Ik ging niet altijd akkoord met de voorstellen, maar u hebt gestreefd naar een oplossing.

In de volgende weken zal er niets gebeuren. Dit dossier mag geen inzet worden bij de verkiezingen. Maar daarna moeten er oplossingen gevonden worden. U stelt een vermindering voor van de nachtvluchten tot 9000. Is dat een reëel cijfer?

Wat met het geluidsmeeetnet? Aminor heeft studies gepubliceerd waaruit blijkt dat er nu in bepaalde regio's

een concentratie van geluidshinder is die er vroeger niet was. Dat is een nieuwe ontwikkeling.

Wat zijn de objectieve criteria die in de volgende jaren moeten dienen om een reëel spreidingsplan op te stellen dat een ecologisch en maatschappelijk draagvlak heeft?

Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over de stelling van Verhofstadt alsof de herfederalisering van de normen een oplossing kan bieden voor een dossier zoals dat van Zaventem? Persoonlijk wil ik daarover discussiëren en ook mijn partij wil daarover praten. Maar de stelling van premier Verhofstadt is natuurlijk totaal verkeerd. Met de vorming van een nieuwe federale regering zal de Vlaamse Regering de volgende maanden ongetwijfeld met dit dossier worden geconfronteerd. Wat is de visie van de Vlaamse Regering na de mislukte onderhandelingen, goed wetende dat de paarse federale regering het dossier heeft mismanaged?

In de betrokken regio zijn tienduizenden mensen werkzaam en honderdduizenden worden er nu geconfronteerd met een enorme onzekerheid over hun levenskwaliteit als een gevolg van een opeenvolging van beslissingen van de regering-Verhofstadt, eerst met de groenen, daarna met Anciaux en met Landuyt. Als inwoner van de regio vertolk ik hier de grote woede over het totale mismanagement van het dossier.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, we zijn het met de vorige spreker eens dat het dossier mismanaged werd, maar we zijn het er niet mee eens dat dat alleen door de federale regering gebeurde. We hebben het uiteindelijk niet alleen over de nachtvluchten, maar over de hele problematiek van baanroutes, vliegroutes, baangebruik, routegebruik en dergelijke. U hebt nu een ultiem voorstel gedaan voor wat de nachtvluchten betreft – zo werd het althans bestempeld.

Wij vinden het een vrij redelijk voorstel, dat minstens een basis voor een gesprek had kunnen zijn, niet alleen met de federale regering, maar, mijnheer Van Rompuy, ook met de Brusselse regering. Tot nader order vormen de geluidsnormen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nog altijd de voornaamste hinderpaal. En die geluidsnormen werden in de jaren 90 uitgevaardigd door de Brusselse regering met onder meer de CD&V. Wie houdt nu het been stijf? Dat is opnieuw de Brusselse regering waarvan – dat neem ik toch aan – de CD&V nog altijd deel uitmaakt.

Er is dus sprake van een gedeelde verantwoordelijkheid. Die ligt enerzijds bij de federale overheid omwille van haar apathie, met een minister van Mobiliteit, de heer Landuyt, die achteroverleunt in zijn zetel en de

voorstellen afwacht. De verantwoordelijkheid ligt anderzijds ook bij de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die geen redelijkheid aan de dag wil leggen, en die wel de lusten wil van de luchthaven, maar niet de lasten.

Mijnheer de minister, u deed nu voor de zoveelste keer een voorstel. Het is vrij redelijk en had ten minste de basis kunnen vormen voor een gesprek over een oplossing. U reikte zelfs de hand aan de federale overheid, want het is de federale overheid die de dwangsommen die boven haar hoofd hangen, zal moeten betalen, niet de Vlaamse Regering. We stellen vast dat het alweer mislukt is. We zitten nog altijd met een soort ‘gouvernement des juges’. Het zijn de rechters die bepalen hoe vliegtuigen moeten opstijgen. Het zijn niet langer de politieke overheden die ter zake een beleid voeren.

De onwil van de Brusselse regering is er. Ik neem aan dat u een telefoonlijn hebt met Brigitte Grouwels zodat u haar kunt vragen om redelijk te zijn, om binnen de Brusselse regering ook eens het been stijf te houden.

Ik neem aan dat uw andere coalitiepartners dezelfde lijn hebben als de Brusselse ministers Vanhengel en Smet. Zult u nog dulden dat de Brusselse regering de toekomst van de luchthaven, met alle economische gevolgen van dien, op het spel zet? Ik neem aan dat uw coalitiepartners in de Vlaamse Regering met de Vlaamse coalitiepartners in de Brusselse regering een aantal communicatielijnen hebben.

Mijnheer de minister, waarom heeft de Brusselse regering ‘njet’ gezegd? Ik neem aan dat u verslag kunt uitbrengen van wat daarover op het Overlegcomité is gezegd. Sprak de Brusselse regering uit één mond, en dus ook namens staatssecretaris Grouwels van CD&V, minister Smet van sp.a en minister Vanhengel van Open Vld?

De oplossing is de herfederalisering van niet alleen de geluidsnormen, maar van alles wat met de luchthaven te maken heeft. Dat is het wit konijn van premier Verhofstadt. Dat heeft hij op het nieuws van 13 uur gezegd. Excuseer, maar dat is meer dan één brug te ver. Als we in die oplossing zouden meestappen, dan is het voldoende dat een minideelstaat, wat het Brusselse Gewest is, het been stijf houdt, om de boel te herfederaliseren. Dan zijn we ver van huis.

Vandaag is nog eens het bewijs geleverd dat we van Brussel nooit een dergelijk gewest hadden mogen maken. Als er een harmonisering moet komen, dan liefst op Europees niveau. Mijnheer de minister, stapt u mee in die richting of zegt u nee? Ja zeggen is in feite toegeven aan chantage van een minideelstaat.

Kan de Vlaamse Regering de Brusselse regering, die onredelijk was, is en blijft, niet de wacht aanzeggen? We

hebben politieke middelen om dat te doen. We hebben samenwerkingsakkoorden, die noodzakelijk zijn, die worden gesloten tussen verschillende regeringen. U kunt het Brusselse Gewest, dat altijd opnieuw aan de deur klopt van de federale overheid om meer geld en dotaties voor hun hoofdstedelijke en internationale functie, maar botweg de toekomst van de luchthaven en de jobs van 66.000 mensen op het spel zet, de wacht aanzeggen. U kunt hun heel duidelijk zeggen: als u niet meestapt in een redelijk voorstel, dan sluiten we op geen enkel vlak nog samenwerkingsakkoorden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik betreur wat vanmorgen is gebeurd. Vanuit de Vlaamse Regering hebben we dit dossier altijd heel constructief aangepakt. Het is heel belangrijk voor de werkgelegenheid in deze regio. Sterker nog, we hebben met het START-project bijkomende financiële impulsen gegeven om de dynamiek van de werkgelegenheid hoog te houden.

We hebben vier heel duidelijke principes. Ik noem de twee belangrijkste: de billijke spreiding van de hinder, en opeenvolgende stille momenten. We hebben die vier principes gedurende tweeënhalf jaar altijd heel duidelijk gemaakt. We hebben elke keer gezocht naar oplossingen om dit dossier te deblokken, om de onzekerheden en gevaren die ermee samenhangen, uit de wereld te helpen.

Op het laatste Overlegcomité werd gevraagd aan de gewesten en regio's om voorstellen te doen om er te proberen uit te geraken. De Vlaamse Regering heeft daarover vergaderd en zal een ultiem voorstel doen om daaruit te geraken. Het gaat dan niet, zoals Brussel vroeg, om een verlenging van de nacht van 6 naar 7 uren, wat betekent dat er nog meer vliegtuigen boven Vlaams grondgebied zouden vliegen, wat nog meer hinder zou veroorzaken. Dat zou in tegenstrijd zijn met het eerste principe: de billijke verdeling van de hinder. Neen, we gaan een concreet voorstel doen om de problemen van de nachtvluchten, die duidelijk onderscheiden zijn van de dagvluchten, op te lossen. In 2005 hebben we al een eerste stap gezet. Van 25.000 nachtelijke bewegingen die in de milieuvergunning zijn ingeschreven, zijn we gezakt naar 16.000, waarvan 5.000 vertrekkende. Wij hebben nog bijkomende beperkingen opgelegd voor de meest luidruchtige vliegtuigen, zowel 's nachts van 23 uur tot 6 uur, als 's morgens van 6 uur tot 7 uur.

Dat voorstel hebben we vrijdag per brief overgemaakt aan de Brusselse minister-president Picqué. Vier dagen lang hebben we van hem niets meer gehoord. Vanmorgen heeft men op het Overlegcomité gezegd: “Wij hebben het Vlaamse voorstel bekeken. We vinden het

wel positief, maar wat ons betreft, is het volledig onvoldoende. Het voorstel gaat verder op dat wat u in 2005 al had laten weten. Wij willen een volledige oplossing, een volledig spreidingsplan voor route- en baangebruik.”

Dat hebben ze vanmorgen gezegd, terwijl ze de afgelopen dagen en weken nooit een constructief voorstel gedaan hebben. Ik vind het zeer betreuenswaardig dat men op deze manier reageert vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Mijnheer Van Hauthem, u vraagt mij of minister-president Picqué of minister Huytebroeck namens de Brusselse Regering spreken. Het is niet aan mij om dat te zeggen. Ik kan alleen stellen dat wij een reactie hebben ontvangen zoals ik ze daarnet heb weergegeven.

Het is heel belangrijk om met een evenwicht tussen het economische – de werkgelegenheid – en de levenskwaliteit van de mensen de nachtvluchten verder af te bouwen en de meest luidruchtige vliegtuigen aan banden te leggen, zoals wij hebben voorgesteld. De reactie vanuit het Brusselse Gewest is zeer duidelijk en ik betreur ze, zeker omdat we dit dossier al zolang meeslepen.

We moeten gaan naar een objectivering van dit dossier. Als er één dossier is waar je samen met experts en op basis van methodologieën heel zorgvuldig kunt nakijken hoe je het probleem kunt aanpakken, is het wel dit dossier. We waren binnen de Vlaamse Regering gewonnen voor het idee om een instituut op te richten dat de geluidshinder zou opvolgen en verder in kaart brengen. Dat is de juiste weg om dit probleem aan te pakken. Ik laat nu in het midden of dat al dan niet betekent dat het dossier geherfederaliseerd moet worden. De Vlaamse Regering heeft daarover nog geen standpunt ingenomen.

Het dossier moet in elk geval geobjectiverd en gedepolitiseerd worden. We moeten met kennis van zaken een aantal beslissingen honoreren. Dat moet ook in de toekomst gebeuren. Wat ons betreft, is het ondenkbaar dat de luchthaven de werkgelegenheid die ze nu heeft, niet verder zou kunnen bieden. We hebben in onze voorstellen ook specifiek rekening gehouden met die werkgelegenheid. We hebben rekening gehouden met de herstructureringen bij DHL. We willen absoluut garanties bieden voor de werkgelegenheid die er nu is en dit voorstel vanaf de herstructurering van DHL doorvoeren.

We hebben vandaag een kans gemist. Je kunt niet zomaar zeggen dat de regio's er niet uit komen en dat we de geluidsnormen na al die jaren dan maar op het federale niveau moeten brengen. Zo eenvoudig is het niet. Er moet meer gebeuren dan dat. Iedereen, op de verschillende niveaus, kan helpen wanneer iedereen ermee akkoord gaat om de weg van de objectivering verder te bewandelen.

We zullen de volgende dagen kijken welke gevolgen dit allemaal heeft. Maar ik herhaal dat de reactie op ons

constructieve voorstel zeer betreuenswaardig is. Het was nochtans een van de laatste mogelijkheden. We waren dit keer zeer ver gegaan met de Vlaamse Regering. Het is zeer betreuenswaardig dat dit voorstel niet aanvaard is en door het Brusselse Gewest is weggevoerd met een aantal argumenten die volgens mij niet ter zake doen. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Eric Van Rompuy: Ik ben het helemaal eens met wat minister Peeters zegt. Het essentiële is dat het vertrouwen hersteld wordt.

In dat dossier is er een enorm wantrouwen tussen de gewesten onderling en tussen de federale overheid en de gewesten. Ook binnen Vlaanderen bestaat er discussie tussen de Vlamingen uit de oostkant, de Vlamingen uit de noordkant en de Vlamingen die in Brussel wonen. Men is erin geslaagd om iedereen tegen elkaar op te zetten. Zonder vertrouwen zal het dossier nooit opgelost raken. Het herfederaliseren van de normen is bediscussieerbaar, maar daartoe moet men een objectieve basis vinden. U hebt geprobeerd rekening te houden met geluidskadasters en met het historische baangebruik. Men zal er alleen uit geraken indien men terugkeert naar de situatie voor 1999. Ook minister-president Picqué heeft dat al gezegd. Tijdens de volgende maanden zal er een nieuwe federale regering komen, met een minister van Mobiliteit die, niet bezwaard door wat er de jongste jaren is gebeurd, in staat zal zijn om opnieuw een vertrouwensbasis te creëren op basis van objectieve gegevens en van een toekomstvisie voor de luchthaven.

Wie wil discussiëren over de nachtvluchten, moet een visie hebben op het soort luchthaven dat men wil. De jongste jaren zijn de meest krankzinnige voorstellen gedaan, ook binnen de Vlaamse Regering. Minister Anciaux, die een cruciale rol heeft gespeeld in dit dossier, verklaarde hier één jaar geleden dat hij in 2012 op de luchthaven van Zaventem de Olympische Spelen wil organiseren. En daar mochten we niet mee lachen. Tot dat niveau is dat dossier gezakt. Ik hoop dat met een nieuwe regering en met een nieuwe minister van Mobiliteit, het vertrouwen opnieuw kan worden opgebouwd dat nodig is voor de levenskracht van de luchthaven.

Mijnheer Van Hauthem, met een chantagepolitiek van chantage tegen chantage lost men niets op. Ik hoop dat de Vlaamse Regering tijdens de volgende maanden de leidraad hanteert die minister Peeters de afgelopen twee jaar heeft vastgehouden. De Vlamingen zijn vragende partij opdat dit dossier zo snel mogelijk tot de geschiedenis behoort. De huidige impasse is betreuenswaardig. Er moet zo snel mogelijk een goed bestuur komen. Dat is nu meer dan ooit aan de orde.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u zegt dat u betreurt wat er vanmorgen is gebeurd. Her-

federaliseren is misschien bespreekbaar, maar daar ziet u niet meteen heil in. U ziet het dus eigenlijk ook niet meer zitten. Ik ken u als een verstandig maar ook geslepen man. Wanneer u een oplossing voor ogen hebt die nog niet rijp genoeg is, dan zult u ze hier ook niet uitspreken.

In 1999 is het draagvlak weggeslagen. Het is echter iets te kort door de bocht om de verantwoordelijkheid voor wat nadien is gebeurd, uitsluitend bij de federale overheid te leggen. Er zijn de geluidsnormen van het Brusselse Gewest die een hinderpaal, misschien wel de voorname hinderpaal, vormen om tot een redelijke oplossing te komen waar wellicht niet iedereen gelukkig mee zal zijn. Dat is onmogelijk in dit dossier.

Maar dit blijft de cruciale hinderpaal.

U zegt dat de Brusselse regering ons heeft laten weten dat het voorstel ruim onvoldoende is en dat ze een algemene oplossing wil, dus ook voor de dagvluchten, de routes en banen. Als ik u dan vraag of dat het standpunt van de hele Brusselse regering was, dan zegt u dat u dat niet weet.

Laten we er echter van uitgaan dat een regering nog altijd een college is, nog altijd collegiaal beslist, collegiale standpunten inneemt.

Minister Kris Peeters: In Vlaanderen is dat zo.

De heer Joris Van Hauthem: Ik neem aan dat dit in de Brusselse regering ook zo is. Ofwel is dat niet zo, en dat zitten die drie Vlamingen daar voor spek en bonen bij. Ofwel is dat wel zo, en dan zijn ze medeplichtig aan de huidige impasse.

Mijnheer de minister, als ik u zeg dat u wel over een drukkingsmogelijkheid, een politiek drukkingsmiddel beschikt, dan heb ik het over de samenwerkingsakkoorden. Mijnheer Van Rompuy, u hebt gereageerd op mijn opmerking om op chantage te antwoorden met tegenchantage. Het moet nu maar eens afgelopen zijn. De redelijkheid komt al jaren van één kant. Ze moet van twee kanten komen, waarbij de regio's er het best uitkomen.

De onredelijkheid blijft bestaan. Op de duur moet er een eind aan worden gemaakt en moet het mes op de keel worden gezet. Er moet niet gewacht worden op de regeringsvorming, waarbij, volgens de heer Van Rompuy, een nieuwe federale minister van Mobiliteit zo maar alles kan vergeten en met een schone lei beginnen. Die Brusselse regering bestaat nog altijd en heeft nog altijd dezelfde standpunten.

Mijnheer de minister, u moet die Brusselse regering de wacht aanzeggen. Ofwel moet u minstens de ministers

van de Vlaamse partijen binnen die regering mobiliseren. Die hebben immers meer macht dan ze vermoeden. Ze hebben steeds een vetorecht. Zo werd het ons toch altijd uitgelegd toen het Brusselse gewest in 1989 werd opgericht bij die fameuze staatsvorming. Dat ze die macht dan gebruiken. Durven ze dat niet of hebben ze de moed niet, dan moet de Vlaamse Regering ook ageren en de samenwerkingsakkoorden opzeggen. Er staat te veel op het spel. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, u hebt terecht gezegd dat de Vlaamse Regering een zeer redelijk voorstel heeft gedaan aan het hoofdstedelijke gewest. Ik zeg dat als Brusselaar en niet als lid van de Brusselse regering als dusdanig. Ik kan alleen maar betreuren dat de Brusselse regering op een, hoe moet ik het zeggen, misschien wel lichtzinnige manier alle redelijkheid heeft afgewezen. Ik stel dat ook alleen maar vast.

Men had de afgelopen dagen contacten en dergelijke meer kunnen leggen, of ten minste ingaan op verdere mogelijkheden tot gesprek. Voor die strategie werd echter niet gekozen. Ik begrijp dat niet goed.

Ik heb ook nog een andere bemerking. Sommigen zullen het vreemd vinden dat de federale premier, daarbij gesteund door mijn fractie en partij, de idee naar voor schuift om de bevoegdheid over de geluidsnormen te herfederaliseren. Waarom doen we dat? Op dit ogenblik bestaat er een grote juridische onzekerheid.

Mijnheer de minister, we hebben de zekerheid dat de beide gewesten bevoegd zijn voor die normen. Na een opeenvolging van verwickelingen en uitspraken van allerlei rechtscolleges denk ik dat dit een beter idee is dan het uwe. U stelt voor om de zaak te objectiveren via deskundigen en wetenschappers. Nadat zoveel wetenschappers en deskundigen hun licht hebben laten schijnen over dit dossier, ben ik mijn geloof in hen wat verloren. Ik hoop dat u gelijk hebt. Ik vrees echter van niet.

Het herfederaliseren van de bevoegdheid van die normen zou misschien niet voor een vermindering van de geluidsnormen op zich kunnen zorgen, maar wel minstens voor een grotere juridische zekerheid om dit dossier te beheren. Dat is in het belang van de rust van de inwoners en het hele gebied van Brussel en de Rand enerzijds en van de economie van de luchthaven in en rond Zaventem anderzijds, waar ook een aantal Brusselaars hun boterham verdienen.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, in eerste instantie zou ik willen repliceren op wat de heer Van Rompuy heeft gezegd. Hij pretendeerde dat het

dossier de afgelopen jaren totaal mismanaged was. Hij zei ook dat er voordien geen enkel probleem was.

Ik wil hem er toch aan herinneren dat het probleem is begonnen op het moment dat toenmalig premier Dehaene DHL naar Zaventem heeft gehaald, een luchthaven in een ontzettend dichtbevolkt gebied. Toen zijn de problemen begonnen. In 1999 sliepen de mensen van Tervuren in hun kelder omdat ze het nachtlawaai gewoon niet meer konden verdragen.

Tervuren viel op dat ogenblik buiten de kieskring van de heer Van Rompuy. Ik kan mij voorstellen dat hij dat toen niet als een probleem beschouwde. Voor ons was dat toen wél een probleem. De groenen hebben zich, toen ze in de regering zaten, dit probleem aangetrokken. Zij hebben een oplossing voorgesteld die voor iedereen goed was, ongeacht of men nu in Brussel, de ooststrand of de noordrand woonde: een afbouw van de nachtvluchten. Maar iedereen was daartegen. Ook de CVP, die destijds in de oppositie zat, was daar radicaal tegen. Premier Verhofstadt heeft toen een studiereis naar Schiphol gemaakt, en bij zijn terugkomst beval hij het concentratiemodel verder uit te werken. De gevolgen kennen we. Ook daar – dat geef ik grif toe – hebben wij een fout gemaakt. Maar hoe dan ook: we zitten op federaal vlak al vier jaar met een nieuwe regering, met allemaal ministers die elkaar verdrongen om te zeggen dat zij het probleem eens vlug zouden oplossen. Ik herinner mij nog heel goed de acties die in de aanloop naar de verkiezingen van 2003 in de noordrand werden gevoerd.

Het probleem is niet opgelost. Integendeel, er zijn vandaag meer actiecomités actief dan ooit tevoren.

Mijnheer de minister, de Vlaamse Regering heeft een 'nieuw' voorstel gedaan. In feite bevat het niet veel nieuws, tenminste als men door het laagje klatergroen kijkt waarmee het wordt gepresenteerd. U spreekt over een daling met 9.000 tot 16.000 nachtvluchten na het vertrek van DHL. Maar het is helemaal geen daling tot 16.000, het is een toename tot 16.000. Het referentiecijfer dat u moet hanteren als DHL verdwijnt, is niet 25.000. Dat was het referentiecijfer toen de sky nog altijd de limit was met oneindig veel nachtvluchten. Dat cijfer van 25.000 is er gekomen in die context. Dat was voor mij en mijn partij nog altijd te veel, maar goed, dat was toen een compromis. Nu is het referentiepunt het aantal nachtvluchten dat overblijft na het vertrek van DHL. Als u nu zegt dat er 16.000 mogen zijn, laat u toe dat er nieuwe vrachtcarrers worden aangetrokken om het aantal nachtvluchten op te voeren tot 16.000, en dat terwijl u nu eindelijk eens een ideale gelegenheid hebt om de leefkwaliteit in en rond de luchthaven te herstellen. Maar daar kiest u duidelijk niet voor.

U zegt ook dat we stillere vliegtuigen zullen invoeren tijdens de nacht. Stillere vliegtuigen, dat hoor ik ook al

zeer vele jaren. Echt stille vliegtuigen, die de nachtrust niet verstoren, bestaan niet. En u zegt dat men voor de nacht een geluidsquotum van 8 niet mag overschrijden behalve voor 2.500 vluchten, die tot een geluidsquotum van 12 mogen gaan. Op dit ogenblik zijn er 2.300 met dat geluidsquotum. Dat betekent dat u eens te meer een toename van de geluidsdruk toelaat.

Mijnheer de minister, dit is een handig verpakt voorstel, dat u waarschijnlijk samen met de federale minister Landuyt hebt uitgewerkt, en dat er eens te meer op wijst dat u volop kiest voor een economische expansie van de luchthaven. De ecologische zorgen worden meegenomen in de marge, maar eerder als randverschijnsel: ze blijven hoe dan ook ondergeschikt aan de heilige koe van de economische groeiwang.

Na al die jaren zou het voor iedereen moeten duidelijk zijn dat de enige oplossing erin bestaat dat men inziet dat nachtelijk vrachtverkeer op een luchthaven die midden in een zo dichtbevolkt gebied ligt, onverantwoord is. Ik zal mij hier tot één vraag beperken want ik heb een interpellatievoorstel ingediend waarmee ik u over deze zaak nog een heleboel andere vragen wil stellen: hoe verantwoordt u, mijnheer de minister, dat er na het vertrek van DHL toch nog 16.000 nachtvluchten van op Zaventem zullen mogelijk blijven? Kom alsjeblieft niet zeggen dat dat al een daling is, neen, het referentiepunt is in deze omstandigheid niet 25.000 maar wel het aantal nachtvluchten dat na het vertrek van DHL overblijft. Als u nu 16.000 vooropstelt, betekent dit een stijging. Hoe verantwoordt u dat?

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik zou er zelf niet over begonnen zijn maar de heer Glorieux daagt me altijd uit en ik zal deze uitdaging aangaan als hij verwijst naar de 25.000 vluchten. Ik verwijs naar datgene wat is ingeschreven in de milieuvergunning die mee door voormalig minister Dua is afgeleverd. We zitten nu op 25.000 vluchten. Ik heb bij de aflevering van de milieuvergunning gezegd dat we op basis van een studie die 25.000 maximaal toegestane vluchten zouden terug brengen naar een lager aantal. U zegt dat dit een compromis was en dat u niet anders kon, maar dat 25.000 wel aanvaardbaar was. Ik begrijp dat u dit nu enigszins anders ziet.

We zijn tot 16.000 gekomen om maximaal twee zaken in evenwicht te brengen. Ik weet dat dit voor u wat moeilijker is omdat u de balans steeds naar een kant laat doorwegen, meer bepaald naar het ecologische aspect. Dat is ook belangrijk. Het gaat om de levenskwaliteit van mensen en hun nachtrust. U bent anderszinds bijna niet bezorgd om de tewerkstelling in Zaventem en errond. Het is vanuit die twee invalshoeken dat we, na zeer grondig overleg binnen de Vlaamse Regering, tot dat cijfer gekomen zijn. We gaan naar een daling met 36 percent. We gaan van 25.000 naar

16.000 wanneer DHL zich heeft geherstructureerd. Dit is een heel wijs en evenwichtig voorstel.

Mijnheer Van Hauthem, u zegt dat ik maar op twee zaken heb geantwoord. Als dat de twee belangrijkste zijn, dan ga ik ervan uit dat ook u tevreden bent. U vraagt naar de Brusselse regering, maar ik zetel in de Vlaamse Regering. Ik doe daar mijn werk, net zoals mijn collega's. Als u vragen hebt over de Brusselse regering, dan moet u die niet aan mij stellen maar in het Brusselse parlement. We hebben een zeer constructief voorstel gedaan in het belang van de Vlamingen die met de problemen worden geconfronteerd. Het verminderen van de nachtvluchten is een heel belangrijk signaal.

Hoe zal het verder aflopen? Ik sluit me aan bij de heer Van Rompuy dat er een visie moet zijn over de luchthaven. We hebben die visie en we willen er ook in investeren. Het START-programma is hier al verschillende keren aan bod gekomen. Ik blijf het er moeilijk mee hebben dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat wordt geconfronteerd met werkloosheid en andere problemen, niet of onvoldoende inziet dat de luchthaven in Zaventem ook heel wat economische en sociale opportuniteiten biedt.

Die troef zouden ze volledig moeten uitspelen in plaats van, spijtig genoeg, de geluidsnormen. Wanneer geluidsnormen worden ingevoerd die onevenwichtig, onevenredig en nadelig zijn voor andere regio's, dan overschrijdt men de principes die voor ons heel belangrijk zijn en die trouwens ook de uitgangspunten van de Grondwet zijn.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u betreurt van alles, maar u ziet geen uitweg. Wij vragen dat u hen nu eens onder druk zet. U hebt de mogelijkheden indien u dat wenst. Ik stel vast dat u dit niet wilt doen en blijft wachten. Ik stel ook vast dat Open Vld openlijk pleit voor de herfederalisering van de normen. U zegt dat dit geen oplossing is.

Minister Kris Peeters: Een objectivering is heel wat beter dan de hele discussie over herfederalisering. Mijnheer Van Hauthem, u hebt gezegd dat ik een geslepen man ben en dat ik niet het achterste van mijn tong zal laten zien. Ik heb dat direct toegepast.

De heer Joris Van Hauthem: Ik ben dus ook niet zo onverstandig om dat vast te stellen.

U zegt de Brusselse regering niet de wacht aan, alhoewel uw analyse wel erg juist is en uw verbolgenheid zeer terecht.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de gezondheid van de bossen in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, met de crisis van de nachtvluchten en de klimaatcrisis zouden we wel eens durven vergeten dat er ook een serieuze biodiversiteitscrisis is. Onze natuur gaat er fors op achteruit en de link tussen klimaat en verlies aan biodiversiteit wordt alsmaar duidelijker. Gisteren werd ook duidelijk dat onze bossen in de klappen delen. Het was naar aanleiding van een rapport van uw administratie, het INBO, dat duidelijk werd dat één boom op vijf er zeer slecht aan toe is. Twintig jaar geleden was dat nog één boom op tien. De situatie gaat er dus op achteruit.

Blijkbaar doen we het in Europees verband niet zo slecht. Dat goede nieuws moet echter worden genuanceerd. Dat heeft te maken met de bodemtextuur en het soort van bomen dat bij ons voorkomt. Ook onze robuuste eik, en de beuk en de berk, hebben fors te lijden van vervuilende stoffen zoals zwavel, stikstof en ozon. Ze krijgen die vuilvracht niet meer weggewerkt, en gaan daaraan dood.

Stikstofoxide weegt daarin door. Die stof zorgt voor verzuring, maar is ook een precursor voor ozonvorming. We zitten dus in een vicieuze cirkel: te veel verkeer, te weinig isolatie van gebouwen en een industriële sector die iets te weinig onderneemt. Ik heb het dan over het reductieprogramma voor luchtverontreinigende stoffen zoals stikstof, ozon en vluchtige organische stoffen. U hebt dat programma onlangs aan de Vlaamse Regering voorgelegd. Ik stel vast dat het afgesproken plafond van het vorige reductieprogramma niet wordt gehaald – noch voor de stationaire bronnen zoals de bedrijven en de gebouwen, noch voor het verkeer. Vooral voor de verkeersvervuiling is dat het geval.

De maatregelen die in het geactualiseerde reductieprogramma voorkomen, lopen niet over van ambitie. Ik vind het vorige streefcijfer voor stikstofoxide in het huidige programma niet terug. Misschien kunt u me zeggen waarom dat zo is? (*Opmerkingen van minister Kris Peeters*)

Naast de streefcijfers voor Brussel, Wallonië en Vlaanderen zijn er de bindende doelstellingen van Europa. In 2010, binnen drie jaar dus, moeten we in vergelijking met 1990 de stikstofuitstoot met bijna 60 procent verminderen. Vandaag bedraagt de reductie amper 25 procent. We moeten de komende drie jaar dus enorme investeringen doen om de NO_x-uitstoot te verminderen. In het geactualiseerde reductieprogramma staat echter dat de heffing op de NO_x-uitstoot van de industrie

misschien in 2009 zal worden ingevoerd. Ik vraag me af of men er niet forsere tegenaan moet gaan.

Het bosuitbreidingsbeleid beschikt over het Bossencompensatiefonds: als mensen bomen moeten rooien, dan moeten ze een compensatiebijdrage in het fonds storten. In dat fonds zit een flink pak geld. Volgens mijn informatie zou het gaan over ongeveer 17 miljoen euro. Vandaag zou daarvan niet eens de helft zijn gebruikt. Ik hoop dat u straks de juiste cijfers kunt geven. In de zomer van 2006 hebt u op een vraag van de heer Martens geantwoord dat 833 hectare ontbost is. Daarvan is 300 hectare gecompenseerd, maar slechts 134 hectare daarvan is effectief bebost: de rest is het voorwerp van allerlei procedures. Het gaat dus allemaal erg traag vooruit.

Mijn laatste punt gaat over het onderzoek van het INBO zelf. Europa heeft in een verordening ons land en alle andere landen verplicht om dat onderzoek uit te voeren. Die verordening loopt af.

En de Europese Commissie zegt dat we dat maar moeten regelen binnen onze eigen budgetten. Gezien de verplichting om het onderzoek voort te zetten wegvalt, bent u bereid om inderdaad dat bosvitaliteitsonderzoek uit vrije beweging verder te doen met financiële middelen van Life Plus en Vlaanderen? Waarom neemt u geen forsere maatregelen als u ziet dat we nog ver verwijderd zijn van het NO_x-plafond, het stikstofoxidenplafond? Klopt het dat er nog een pak geld in het Bossencompensatiefonds is en dat de herbebossing van bijvoorbeeld landbouwgronden traag vooruitgaat?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, de bosvitaliteitsindex is ingevoerd in de jaren tachtig en aangepast in 1995. Jaarlijks worden 1728 bomen gevolgd. Ik heb een historische reeks laten maken. Ik ben spijtig genoeg geen wonderen verrichten. Ik ben twee en een half jaar minister van Leefmilieu. Ook mijn voorgangers en diegenen die na mij komen, moeten voortbouwen op datgene wat de vorige minister heeft gedaan. Maar ook zij die na mij komen, zullen geen wonderen kunnen verrichten. Op twee en half jaar kan ik niet het hele probleem in een keer oplossen. Ik kan alleen maar consistent en coherent een aantal dingen voortzetten en er zaken aan toevoegen om te versnellen waar mogelijk.

Wat de problematiek van de beschadigde bomen betreft – bomen met meer dan 25 percent bladverlies – heb ik hier cijfers van 1987 tot 2005. De cijfers die u hebt, zijn van 2005, die van 2006 komen binnenkort. De meeste schade is opgelopen in de periode 1995 tot 2000. Ik kan u de hele reeks bezorgen: in 1995 waren er 33 percent, in 1996 waren er 26 percent, in 1997 waren er 19 percent, in 1998 waren er 23 percent beschadigde bomen. De grootste schade aan de bomen en bossen is aange-

richt in de periode 1995-2000. Van 2000 tot nu is dat ongeveer hetzelfde. Ik zou kunnen zeggen – maar zo ben ik niet – dat er in 2000 25 percent, in 2001 22 percent, in 2002 22 percent beschadigde bomen waren enzovoort. We zijn dus een beetje op hetzelfde niveau gebleven in deze legislatuur. We moeten het probleem aanpakken, maar u kunt niet zeggen dat er nu een groot probleem is. U moet ook onderkennen dat het probleem positief is gekanteld vanaf 2000 en op een voorzichtig positieve lijn is gebleven.

Terecht verwijst u naar het NEC-reductieplan. De heer Tavernier heeft dat destijds opgemaakt. U zegt nu dat we het programma niet zullen halen. Ik zou heel gemakkelijk kunnen argumenteren dat we natuurlijk op twee en half jaar niet zullen bereiken wat jarenlang onvoldoende is uitgevoerd. Maar nee, ik zeg dat we een reductieprogramma uitvoeren, dat is ook wat Europa vraagt, goed wetende dat de plafonds die we in 2010 in België moeten halen, heel moeilijk te realiseren zullen zijn. Maar ik ga er alles aan doen. Ik heb in de commissie ook onderstreept dat ik in de industrie met een heffing wil werken. Als er andere voorstellen zijn, dan wil ik daar ook naar luisteren. Maar we zullen er alles aan doen om de plafonds die we moeten halen van Europa, ook te halen. Ik heb een aantal dingen uit het NEC-reductieplan van de heer Tavernier opgenomen en verdergezet. Ik denk dat het ook wijs is dat het beleid verdergaat op datgene wat de voorgangers hebben opgemaakt. Maar ik kan die problemen niet op een heel korte periode oplossen.

Mijnheer Daems, u had dan een vraag over het Bossencompensatiefonds. Ik geef u de stand van zaken. Op 31 maart 2007 bedroegen de inkomsten 18 miljoen euro, was aangekocht voor 4,4 miljoen, was 6,4 miljoen vastgelegd en bleef 7,1 miljoen beschikbaar.

Mijnheer Daems, ook hier is het heel belangrijk om te kijken naar de evolutie. Wat betreft de vastlegging met betrekking tot compensaties ging het in 2002 om 74 hectare, in 2003 om 38 hectare, in 2004 om 50 hectare, in 2005 om 96 hectare en in 2006 om 131 hectare. Wij doen dus maximaal inspanningen en trekken het op. De trend is positief, rekening houdend met de situatie in 2002 en ik doe ook inspanningen om dat te realiseren.

Mijnheer Daems, op uw laatste vraag is het antwoord 'ja'. Ik denk dat de bosvitaliteitsindex een heel waardevol instrument is. Ook in 2007 en 2008 zal ik daarvoor de nodige middelen inschrijven. De Europese Commissie betaalt 50 percent, en wij zullen de andere 50 percent bijleggen. Ter overbrugging zullen we ook voor de projecten van 2007 de middelen inschrijven.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, inderdaad, u kunt geen wonderen verrichten. Dat is zo, maar ik wil toch even een vergelijking maken die ik heel treffend vond. In een rapport van een andere dienst dan

de Vlaamse Milieumaatschappij staat dat de totale stikstofoxidenemissiedruk in Vlaanderen heel traag in goede zin evolueert, terwijl in een aantal buurlanden – de zogenaamde hotspotlanden, waar ook dichte bevolking is, veel verkeer en zware industrie – vrij recent forse dalingen zijn gerealiseerd. In Duitsland gaat het om een daling van 50 percent en in het zuidoostelijke deel van het Verenigd Koninkrijk gaat het om een daling van 43 percent. *(Opmerkingen van minister Kris Peeters)*

Dat zijn cijfers die, vergeleken met de 20 percent, fors verschillen van de inspanningen die hier gebeuren. Mijnheer de minister, we hebben het plan gehad van minister Tavernier. Dat was vrij ambitieus en we stellen vast dat het op een aantal punten niet werd gehaald, onder meer voor de stationaire bronnen. U had er dan in uw tweede reductieprogramma feller tegenaan kunnen gaan, maar dat lees ik er niet in.

Ik heb de NO_x-heffing op industrie vermeld, maar die komt er, als ze er komt, pas in 2009. Waarom? Waarom kunnen we die nu niet invoeren, als we in 2010 de Europese doelstellingen moeten halen? Dat moet toch perfect mogelijk zijn.

Mijnheer de minister, wat het Bossencompensatiefonds betreft, bevestigt u een beetje de trend die ik ook zelf heb geschetst.

Minister Kris Peeters: Het is een trend die positief is vanaf 2002. Die bevestigt u dus ook.

De heer Rudi Daems: Het gaat, jammer genoeg, maar om een besteding van 4,4 miljoen euro, op 18 miljoen euro die voorradig is. Als er inderdaad drempels zijn voor het bosuitbreidingsbeleid, moeten we die proberen weg te werken. Dat is voor een deel natuurlijk onze verantwoordelijkheid geweest, maar, gezien de nog altijd vrij povere resultaten, is dat evenzeer uw verantwoordelijkheid, mijnheer de minister. Daarom vraag ik om te bekijken wat die drempels zijn, waarom die landbouwgronden niet bebost kunnen worden en wat u daaraan gaat doen.

Mijnheer de minister, uw derde antwoord is goed nieuws, waarvoor dank.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Daems, dat goede nieuws ga ik zeker onthouden. U zou kunnen zeggen – en dat zou ik een heel interessant antwoord vinden – dat men moet kijken naar de evolutie van de vastlegging met betrekking tot de compensaties. U zou kunnen zeggen dat we in 2002 aan 74 hectare zaten, terwijl we nu al aan 131 hectare zitten, maar dat u dat nog te weinig vindt en we nog verder moeten gaan.

De evolutie is positief, maar ik ga nog meer mijn best doen om het cijfer van 2006 van 131 hectare nog te verhogen.

Het is altijd een beetje moeilijk, zeker als we in tijdspectief bekijken van waar we komen, om dat in een keer om te keren. In 2003 was het 38 hectare en nu zitten we aan 131 hectare. Dat is vrij straf, vind ik.

Ook wat de NEC-heffing betreft, is er een verschil tussen ons – dat heeft iedereen al gemerkt –, ook over hoe we een aantal zaken aanpakken.

Ik heb aan de industrie gezegd dat we die plafonds moeten halen en daar alles voor moeten doen. Ik kom af met een heffing, maar als u een beter voorstel hebt, wil ik naar u luisteren, maar het resultaat moet hetzelfde zijn.

Ik wil in overleg pragmatische voorstellen radicaal uitvoeren. Daar is het mij om te doen, niet zozeer om een heffing op te leggen. Jullie hebben zo zwaar gereageerd tegen die verpakkingstaks. Het is niet mijn stelling om een heffing op te leggen en te zeggen: betaal maar. Mijn stelling is: nagaan hoe we met de industrie die vermindering verder kunnen realiseren en daar akkoorden over afsluiten. Als dat niet het geval is, dan komt er een heffing en is dat de stok achter de deur. Dat is het beleid dat ik voer en waar u kritiek op kunt hebben. Dat is uw volste recht als oppositie.

De heer Rudi Daems: Het feit dat we gereageerd hebben tegen die federale taks, heeft niet te maken met de heffing op zich. Wij zijn voorstander van sturende heffingen. Dat is een plasticzakjestaks, die totaal geen sturend effect zal hebben. Dat is de reden waarom we daartegen geprotesteerd hebben.

Minister Kris Peeters: Als u een heffing oplegt en de samendrukbaarheid is nul, dan is er toch een probleem. Dat is toch ongeveer hetzelfde. Als u een heffing oplegt en ze kunnen niet verder gaan dan wat ze nu doen, wat doet u dan? Dan doet u hetzelfde als de federale overheid.

De heer Rudi Daems: Dat is niet waar. Wat betreft de NO_x-heffing ben ik benieuwd welke alternatieven er zijn. Ik confronteer u nogmaals met het feit dat 2010 de deadline is waar België en ook Vlaanderen tegenaan kijkt. Daarom moeten we nu en niet in 2009 urgente maatregelen nemen om de stikstof naar beneden te krijgen.

Wat de bosuitbreiding betreft, is er een licht voorzichtig positieve trend – ik druk me voorzichtig uit. In het begin van de regeerperiode hebt u duidelijk gemaakt dat u wilde gaan voor bosuitbreiding, namelijk het creëren van nieuwe bossen op naakte terreinen. De vorige ministers hebben te veel de klemtoon gelegd op het kopen van bestaande bossen. Die evolutie vind ik niet terug in de cijfers die u vandaag presenteert, mijnheer de minister.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de reactie van de Europese Commissie op de toepassing van soepeler bemestingsnormen in Vlaanderen in afwachting van een beslissing betreffende het derogatieverzoek

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de reactie van de Europese Commissie op de toepassing van soepeler bemestingsnormen in Vlaanderen in afwachting van een beslissing betreffende het derogatieverzoek

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, volgens de laatste berichten zouden wij, niet u, problemen hebben met Europa in verband met het nieuwe Mestdecreet. Ik zeg 'wij' omdat het nieuwe Mestdecreet voortgekomen is uit een voorstel van decreet, ingediend door het parlement en goedgekeurd door het parlement.

We hebben tijdens de bespreking van het Mestdecreet altijd de kritiek geuit dat wij aan de ene kant te veel een carte blanche gaven aan de regering en naar ons aanvoelen te veel afhankelijk waren van uitvoeringsbesluiten, en dat u aan de andere kant te veel vertrouwen had in de derogatie die zou worden toegekend door Europa.

Nu heeft de totstandkoming van het nieuwe decreet wel wat voeten in de aarde gehad. Het was het eerste en belangrijkste ding dat u wilde aanpakken. Het heeft bijna drie jaar geduurd voor het parlement tot stemming kon overgaan. U hebt gezegd dat u dat zeer zorgvuldig hebt aangepakt: dat u in confrontatie bent gegaan met Europa, regelmatig hebt afgetoetst wat kon en wat niet kon. Het verwondert me dan dat vandaag blijkbaar een en ander niet zou kunnen. Wij hebben altijd gesteld dat er blijkbaar vanuit de meerderheid enige stokken in de wielen werden gestoken en dat dat de reden geweest zou kunnen zijn dat een en ander zo lang heeft geduurd.

Een paar weken geleden – en het zal straks ook weer gebeuren – bent u vanop deze tribune en daarna in de commissie, de mantel uitgeveegd door de heer Martens. Ik heb met enige schroom, zonder het te sterk te laten opvallen, geprobeerd de verdediging van u op te nemen. Ik denk dat dit vandaag opnieuw zal gebeuren. Ik bedoel het eerste element, het tweede iets minder.

U weet ondertussen dat ik een slecht karakter heb, mijnheer de minister, maar het volgende valt me op. Het gaat over een voorstel van decreet ingediend door de drie meerderheidsfracties in dit parlement. Ze waren het

ermee eens dat u in ruime mate carte blanche zou krijgen en dat u zich in uw decreetstekst sterk zou baseren op de aanvraag en de toekenning van de derogatie. Dat wisten alle indieners van het voorstel van decreet. Dat is bij het opstellen van het voorstel van decreet waarschijnlijk ook uitgebreid ter sprake gekomen binnen de werkgroepen en bij de parlementsleden die het voorstel op papier hebben gezet.

Met mijn slecht karakter kan ik me niet van de indruk ontdoen dat, op het ogenblik dat het voorstel op papier werd gezet, bepaalde instanties Europa ervan op de hoogte hebben gebracht dat op zijn welwillendheid een beroep zou worden gedaan, maar dat zij het daar eigenlijk niet mee eens waren. Een paar weken geleden is die verwittiging trouwens ook gegeven. Ik heb u er een drietal weken geleden in de commissie op gewezen dat zou kunnen gebeuren wat er momenteel aan het gebeuren is.

Mijnheer de minister, u bent er manifest ingetuind om uiteindelijk toch met een nieuw Mestdecreet naar dit parlement te komen. Ik kan het woord bijna niet over mijn lippen krijgen, maar waarschijnlijk ligt dat aan uw naïviteit ter zake. U hebt u laten misleiden door een aantal van uw partners in de strijd voor een nieuw Mestdecreet. Als we de pers mogen geloven, wordt u vandaag geconfronteerd met het feit dat Europa dwars gaat liggen. De Europese instanties laten uitschijnen dat ze nog eens goed moeten nadenken over die derogatie en dat het laatste woord daar nog niet over is gezegd. Ook zou een derogatie, als die er komt, ten vroegste eind 2007 worden toegekend. U hebt echter tegen Vlaamse boeren gezegd dat ze al gerust vanaf begin 2007 de derogatie mogen toepassen die u hebt aangevraagd. U bent ter zake iets te ver gegaan. Dat is net de kritiek die de heer Martens van op deze tribune en in de commissie op u heeft gegeven. Het is iets te opvallend om niet opvallend te zijn. Vandaag worden we met die feiten geconfronteerd.

Wat klopt er nu van al die berichten? Als u dan toch dit Mestdecreet hebt opgesteld na een regelmatige toetsing samen met Europa, dan zou het logisch moeten zijn dat Europa in algemene lijnen akkoord kan gaan met dit voorstel van decreet, dat ondertussen decreet is geworden. Wat is uw reactie daarop? Niet onbelangrijk is wat er op het terrein gebeurt. U weet dat de diverse landbouworganisaties die Vlaanderen rijk is, de landbouwers op het terrein tot voorzichtigheid hebben aangehaand. Toch hebben sommige landbouwers in goed vertrouwen de derogatie in de praktijk toegepast. Zij zullen eventueel worden geconfronteerd met boetes of andere maatregelen. Hoe zult u dit opvangen? Het is immers – jammer genoeg, zou ik bijna zeggen – de Vlaamse Regering die daarvan de oorzaak is.

Als ik de pers mag geloven en er blijkt dat het nieuwe decreet nog niet van kracht is, is het dan niet zo dat de

landbouwers kunnen, mogen en moeten terugvallen op het oude Mestdecreet?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, in de kwaliteitskrant De Tijd van vorig weekend stond inderdaad te lezen dat de Europese Commissie zou hebben gewaarschuwd voor valse beloften aan onze Vlaamse landbouwers. Hen zou immers zijn voorgespiegeld dat ze nu al gebruik mogen maken van de soepelere bemestingsnormen die u hebt aangevraagd bij de Europese instanties en waarover in het beste geval in het najaar een beslissing zou kunnen vallen.

Er zouden ook nog meningsverschillen bestaan over de gevraagde uitzonderingen en daarover zou nog overleg plaatsvinden tussen de Europese Commissie en uw kabinet. Ondertussen groeit de onzekerheid bij de landbouwers. Zij weten niet meer of en onder welke voorwaarden ze al dan niet nu al van de soepelere bemestingsnormen gebruik mogen maken.

De Mestbank had een informatiepakket beloofd ter begeleiding van de verzamelaanvraag, die alle boeren moeten indienen bij de Mestbank tegen 2 mei 2007. Daarin zouden zij hun aanvraag voor een derogatie kenbaar moeten maken. In het informatiepakket zou staan hoe men die aanvraag moet doen, onder welke voorwaarden men van de derogatie gebruik kan maken en welke consequenties er eventueel verbonden zijn aan het toepassen van de derogatie als Europa die achteraf niet of in mindere mate toestaat. Tenzij ik verkeerd ben ingelicht, is dat informatiepakket nog steeds niet beschikbaar, terwijl de boeren hun aanvraag dus volgende week woensdag moeten indienen.

In "Boer en Tuinder" lees ik dat het blijkbaar de Boerenbond was die geen genoegen nam met de inhoud van het informatiepakket. Ik citeer: "De Mestbank heeft zich voorbereid op een communicatieronde te velde, maar na het inkijken van de informatiebundel die verspreid zou worden, ontdekte de Boerenbond echter nog heel wat onduidelijkheden. Na een afgedwongen overleg met de Mestbank werden sommige zaken bijgestuurd, maar het is duidelijk dat de Mestbank de ruime toepassing van de derogatie niet genegen is. De vraag is nu welk verhaal de Mestbank zal communiceren." Verderop in het blad van de Boerenbond staat: "Te velde is de onduidelijkheid zeer groot."

U merkt dat er heel wat onzekerheid leeft bij de boeren. Dat is begrijpelijk. Europa beslist dat de bedrijfstoelage verminderd wordt voor landbouwers die de Europese milieuriichtlijn niet naleven. Hun Europese subsidies worden met andere woorden afgeroomd. Dit kan veel problemen veroorzaken voor onze Vlaamse boeren.

Mijnheer de minister, u hebt zelf een schoonheidsprijs gewonnen, waarvoor mijn felicitaties. Maar het persbericht dat u de wereld hebt ingestuurd en de manier waarop u de derogatie nu al laat toepassen, verdienen geen schoonheidsprijs. Dat is tegen de letter en de geest van het decreet dat we hier gestemd hebben. We hebben toen afgesproken dat derogatie verantwoord en nodig kan zijn, maar slechts kan worden toegepast na de instemming van de Europese Commissie.

Welke kritiek heeft Europa exact geuit? Klopt het dat de Europese Commissie een rechtzetting eist van de persmededeling waarmee u de soepelere bemestingsnormen heeft afgekondigd en dat ze wil dat aan de Vlaamse boeren duidelijk wordt gemaakt dat de toepassing ervan zal leiden tot een korting van hun Europese subsidies? Waar blijft het informatiepakket van de Mestbank dat al tegen de paasvakantie was beloofd, als ik het Vlaams Informatiecentrum over Land- en Tuinbouw mag geloven?

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, het heeft veel voordelen dat het hoofdkwartier van de Europese Commissie in Brussel is, maar het betekent ook dat men volgt wat hier gebeurt en wat in kranten verschijnt. Wat hier besproken wordt, krijgen wij binnen een aantal dagen vanuit Europa op ons bord.

Wij hebben een hele weg afgelegd voor het mestdecreet. We hebben met Europa onderhandeld over het actieprogramma en de implementatie van de nitraatrichtlijn. Wat we eerst van Europa moesten doen, hebben we gedaan. Vervolgens moest er een decreet zijn. Aan dat voorstel van decreet is hier hard gewerkt. De voorzitter van de commissie voor Leefmilieu heeft schitterend werk geleverd.

En ook u, mijnheer Martens, liet heel positieve geluiden horen.

In die volgorde moet volgens de Europese Commissie een derogatieverzoek worden ingediend voor 170 kilo stikstof per hectare per jaar, dierlijke mest. Daarna gaat het verzoek naar het Nitraatcomité en het is mogelijk dat het in september wordt goedgekeurd. Ik benadruk: in september van dit jaar! Wat moeten de landbouwers doen tot september? In die periode wordt mest uitgereden.

Stelt u zich eens voor, mijnheer Martens, dat wij zouden zeggen dat het decreet er is, maar dat er nog geen beschikking inzake derogatie is en wij vragen niet wat in Duitsland werd voorgesteld, want wij zijn het kleine Vlaanderen. We vragen dus niet dat het derogatieverzoek met de nodige omzichtigheid wordt toegepast. Stelt u zich eens voor wat de landbouwers dan moeten doen. Nu kunstmest strooien en de andere mest in de kelders houden? En wat te doen in september wanneer we een afwijking van 230 of 250 kilo krijgen en al die

mest in de kelders ligt? Hoe zouden de landbouwers dan reageren tegenover de Vlaamse Regering? Ze zouden ons vragen om een schadevergoeding te betalen. Dit is een heel pragmatische reactie op een reële situatie.

Wat hebben we gedaan? We hebben beslist om de landbouwers die ons al weken vroegen wat ze nu moeten doen, duidelijkheid te verschaffen. We zeggen duidelijk dat er een verzoek tot derogatie is ingediend. Een verzoek is nog geen beschikking en de uiteindelijke derogatie in september kan er anders uitzien. De derogatie werd opgesteld door wetenschappers en deskundigen. Het is een heel indrukwekkend document. Op 18 april zijn we voor de eerste keer naar het Nitraatcomité gestapt en we hebben er een toelichting bij het document gegeven.

Europa heeft in een aantal publicaties gezegd dat de derogatie nog niet goedgekeurd is. En dat is juist. Europa heeft gelijk. Ik hoop dat er in de loop van de volgende dagen duidelijkheid komt zodat we daarover ook kunnen communiceren. We zullen de landbouwers op de hoogte brengen van het derogatieverzoek en de elementen die het bevat. We wijzen de landbouwers er ook op dat als ze de derogatie al toepassen, ze voorzichtig moeten zijn, omdat er nog geen definitieve derogatie is. Toch zullen we via bepaalde procedures al toelaten om stappen te zetten. De situatie is dezelfde als in Duitsland. Er wordt wel gezegd dat het aantal anders was en dat het over een heel beperkte groep ging, maar het is het principe dat belangrijk is. We moeten ook weten hoe we een praktische aanpassing kunnen doen. Ik zit met een twilightzone van januari tot september. Gezien het actieprogramma op 1 januari 2007 in werking trad, zal ook de derogatie met terugwerkende kracht worden toegepast.

Ik handel dus met heel veel voorzichtigheid en met heel veel begrip voor Europa. Ik ben zelf ook jurist, ik kan heel gemakkelijk zeggen dat er juridisch gezien geen beschikking is. Nadat we hebben gediscussieerd, heeft Europa ons wel iets laten verstaan. Europa beschikte over alle documenten. Ik weet niet wie ze aan Europa heeft bezorgd. Misschien beschikt Europa over mensen die alles bijhouden – ik weet het niet. Europa heeft ons erop gewezen dat in de documenten kon worden gelezen dat de derogatie definitief is. En dat klopt niet, het gaat om een verzoek. Als minister van Leefmilieu probeer ik het beste resultaat neer te zetten. Dat houdt in dat ik met de nodige voorzichtigheid, door middel van de nodige communicatie en aan de hand van de stelling dat de derogatie niet definitief is, werk aan een oplossing voor de landbouwers op het terrein.

Ik ben ervan overtuigd, samen met de landbouworganisaties, waarmee ik ook heb gesproken, dat er nog altijd hard wordt gewerkt aan de verbetering van de levenskwaliteit en in het bijzonder van de waterkwaliteit. We vertrekken vanuit een grote dosis pragmatisme en we

houden rekening, mijnheer Martens, met het decreet dat hier in het parlement werd goedgekeurd. Toch moeten we de periode overbruggen en ervoor zorgen dat alles klaar is tegen de tijd dat de beschikking er is.

We hebben heel intensief onderhandeld met de Commissie. De Commissie vroeg zich immers af hoe het komt dat bepaalde zaken zijn uitgelekt. Ik heb in de krant gelezen dat er in het Nitraatcomité ruzie is geweest. Ik weet niet wie dit aan de kranten heeft verteld. Ik stel alleen maar vast dat er in Vlaanderen mensen zijn die daar genoeg in scheppen. Op Europees niveau maakt dat de problematiek, die door vriend en vijand als zeer delicaat wordt beschouwd, voor ons alleen maar moeilijker.

Er is een nieuw decreet. Ik heb geen derogatie en er is nooit een derogatie geweest, want Europa heeft dat nooit als beschikking weerhouden. De derogatie is illegaal in het oude decreet ingevoerd. Dus ik heb niets meer, en de landbouwers ook niet. Dat is een probleem. Ik hoop dat dit parlement, dat belangrijke elementen heeft toevertrouwd aan de regering, en deze regering, dit heel voorzichtig en pragmatisch zullen proberen toe te passen voor de landbouwers. Ik zou niet graag hebben dat de landbouwers de mest in de kelders houden, kunststof op het veld gooien en in september aan de minister vragen wat ze moeten doen met de mestvoorraad. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, uw antwoord getuigt van gezond pragmatisme, en ik had bijna gezegd, ook van gezond boerenverstand.

Minister Kris Peeters: Dat is voor mij een positieve beoordeling.

De heer Frans Wymeersch: Het was niet ons decreet. We hebben er wel aan meegewerkt, maar we hebben het niet goedgekeurd. Er hadden beter andere en zwaardere accenten in gezeten. Onze stelling daarover is bekend.

Op het terrein wordt vrij omzichtig omgesprongen met een aantal richtlijnen en de toepassing van het nieuwe decreet, zoals het is gestemd. We moeten afwachten wat Europa zal beslissen. Mijnheer de minister, u hebt er stevig vertrouwen in. Ik hoop erop. Dit is niet het finale Mestdecreet. Waarschijnlijk zullen in de volgende jaren bijstellingen en aanpassingen nodig zijn.

Mijnheer de minister, ik geef u gelijk als u zegt dat er krachten zijn die er blijkbaar genoeg in scheppen de landbouwers in het algemeen, het Mestdecreet en de toepassing ervan in het bijzonder, in een slecht daglicht te stellen. Het choqueert me enorm dat degenen die daarvoor verantwoordelijk zijn, vanop de tribune de

verdediging van de Vlaamse landbouwer op zich nemen.
(*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Bart Martens: Mijnheer de minister, u zegt dat, als u de derogatie voorlopig niet zou toestaan, de boeren aan het eind van het jaar met de mest in de kelder blijven zitten, terwijl nadien misschien blijkt dat ze die mest toch hadden mogen uitrijden. Waarom zouden we strenger zijn dan Duitsland? Waarom zouden we het Duitse voorbeeld niet volgen?

Het is wishful thinking dat de afwijkende normen die u voor de derogatie hebt aangevraagd, zullen worden toegestaan door Europa. In Duitsland is de derogatie toegepast voor 2,4 percent van de Duitse bedrijven. Deze week lees ik in Het Laatste Nieuws dat 60 percent van de Vlaamse boeren ze al heeft toegepast. Er wordt niet alleen meer toegestaan dan in het derogatieverzoek dat de vorige Vlaamse Regering heeft ingediend – toen mocht men op grasland 230 kilogram uitrijden – u stelt nu zelfs 250 kilogram voor. Bovendien mag het ook veel ruimer worden toegepast. Uw derogatie is van toepassing op het hele Vlaamse grondgebied.

In de vorige legislatuur heeft toenmalig minister Dua die derogatie niet toegestaan in waterwingebieden op nitraatgevoelige bodemformaties, omdat er meer nitraatuitspoeling van het grondwater is. U past de derogatie in veel ruimere mate toe, zowel in de toegestane hoeveelheden mest, als in oppervlakte landbouwgrond, waarop u ze van toepassing wilt maken.

Mijnheer de minister, u zult heel veel boeren, die te goeder trouw uw persbericht geloven en de derogatie toepassen, in de problemen brengen. Europa zal die boeren, als blijkt dat ze die derogatie niet krijgen zoals u ze hebt voorgespiegeld, hun deel van de subsidies afnemen. Dat is geen vorm van goed bestuur.

Ik betreur dat de constructieve sfeer, waarin het decreet is tot stand gekomen, en in het overleg dat aan het decreet is voorafgegaan, met landbouw- en milieuorganisaties, weg is.

De landbouw- en milieuorganisaties hebben ons in de commissie gesmeekt om door te gaan met het decreet, om het nog voor 1 januari van dit jaar goedgekeurd te krijgen. Ze vonden dit een belangrijke stap in de goede richting.

Ik betreur dat hetzelfde overleg niet gevoerd is bij het opmaken van het derogatieverzoek. U hebt geen overleg gepleegd met uw coalitiepartner, noch met de mensen die hier in het Vlaams Parlement hard gewerkt hebben aan het voorstel van decreet, noch met de natuur- en milieuverenigingen. U hebt uitsluitend overleg gepleegd met de Boerenbond en het ABS. Alle anderen hebt u voor voldongen feiten geplaatst. Ik betreur dat, want er

was een groot politiek en maatschappelijk draagvlak voor het Mestdecreet.

Minister Kris Peeters: Dat is er nog steeds.

De heer Bart Martens: De manier waarop heel het derogatieverzoek nu is afgehandeld, speelt in het nadeel van iedereen. Dit creëert alleen maar onzekerheid op het terrein en roept wrevel op bij de Europese Commissie, die straks haar zegen moet geven aan ons derogatieverzoek.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Collega's, net als de vorige keer begrijp ik de vraag van de heer Martens totaal niet. Bij de indiening van het nieuwe decreet is de afspraak gemaakt dat de derogatie onlosmakelijk verbonden is met dit decreet. Wij zouden dezelfde procedure volgen als in Duitsland, namelijk dat in het jaar van de aanvraag ook de derogatie toegepast zou worden, om zo geen jaar te verliezen.

We mogen niet vergeten dat de Europese Commissie akkoord gaat met deze werkwijze, maar dat de landbouwers rekening moeten houden met de randvoorwaarden die Europa oplegt. Daarom is het mij, net als de vorige keer, niet duidelijk wat de doelstelling is van de vraag van de heer Martens. Is het de bedoeling om onzekerheid te zaaien of politieke spelletjes te spelen? Leefmilieukundig zie ik in elk geval geen relevantie, integendeel. De tussenkomsten van de heer Martens kunnen het draagvlak en het slagen van het nieuwe Mestdecreet serieus onderuithalen. Wanneer we het vertrouwen van de landbouwers in het nieuwe Mestdecreet onderuithalen, staan we over een jaar nog steeds even ver.

Ik wil de minister danken omdat hij de juiste context heeft geschetst.

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: In de 96 uren dat we over het decreet vergaderd hebben, is wel degelijk de kwestie behandeld waarover derogatie zou worden aangevraagd. De waarheid heeft haar rechten. Men mag niet zeggen dat dat niet besproken is. De heer Martens heeft wel gelijk wanneer hij zegt dat we nadien niet meer samengekomen zijn om dat eens te bevestigen en te formaliseren. We hebben wel nominatim behandeld waarover een derogatie aangevraagd zou worden.

Natuurlijk moet die derogatie avant la lettre toegepast worden, wat nu de facto gebeurt, zonder de echte juridische onderbouw. Aan de andere kant moet rekening gehouden worden met de toestand op het veld. Rekening houdend met de onderhandelingen die er geweest

zijn, mag verwacht worden dat op die derogatieaanvraag een positief antwoord zal komen.

Minister Kris Peeters: Ik sluit mij aan bij de laatste interventies.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw Rombouts was in haar korte analyse correct. Er mogen inderdaad geen spelletjes gespeeld worden. De problematiek van de derogatie – het hoe, het waar en het wanneer – is absoluut ter sprake gekomen tijdens de discussies in de commissie ter voorbereiding van de stemming over het voorstel van decreet.

Als collega's die deel uitmaken van de meerderheid het niet zo nauw nemen met de spelregels van de parlementaire democratie, is dat hun probleem, niet het onze. Mevrouw Rombouts, maak u geen zorgen over het draagvlak voor het voorliggende Mestdecreet. Het draagvlak voor de omzendbrief en de communicatie van de minister aan de landbouwers zal groter zijn met onze fractie dan met de fractie van de heer Martens.

De heer Bart Martens: Het klopt dat we het er allemaal over eens waren dat zo'n derogatieverzoek zou worden ingediend voor de gewassen en gebieden waar dat verantwoord is. Waar we het niet over eens waren, was om die afwijkende, soepeler bemestingsnormen reeds vooraf te gaan toepassen.

Ik ga nu even citeren uit het verslag, mijnheer Wymeersch, dat u hebt gemaakt van de besprekingen in de commissie.

De heer Frans Wymeersch: U moet heel de Handelingen lezen. U staat daar te liegen als de pest. U bent een leugenaar. U bent de rechte lijn van de BBL naar de Europese Commissie. Ik heb daar maanden geleden voor gewaarschuwd.

De heer Bart Martens: In het verslag dat de heer Wymeersch heeft opgemaakt van de bespreking van het voorstel van decreet in de commissie, staat duidelijk te lezen dat mevrouw Rombouts toelicht dat de aanpassing van de tabel van de bemestingsnormen in vergelijking met het vorige decreet uitvoerig werd besproken met de Europese Commissie. Mevrouw Rombouts gaat nog verder in dat verslag. In artikel 13, paragraaf 5 krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om de derogatie effectief te verlenen van zodra de Europese Commissie die toestaat. Dat lijkt me zeer duidelijk. Ik lees nergens in dit verslag dat we die derogatie al zouden toepassen voor Europa daar groen licht voor gegeven heeft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie
– 1102 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Decaluwe, verslaggever, heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de commissie voor Cultuur heeft dit ontwerp van decreet behandeld op 29 maart 2007. Het gaat over een samenwerkingsakkoord dat de samenwerking tussen de regulerende instanties voor telecommunicatie of voor radio- en televisieomroepen regelt, alsook het opstellen van de regelgeving met betrekking tot elektronische communicatienetwerken. Verder bepaalt het samenwerkingsakkoord ook de oprichting van een conferentie van regulatoren die zich zal buigen over ontwerpbeslissingen. In die conferentie wordt bij consensus beslist.

Tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet hebben verschillende sprekers erop aangedrongen om dit decreet zo snel mogelijk in deze plenaire vergadering te behandelen. Dat is gebeurd omwille van een aantal dwingende dossiers. Belangrijk is ook dat er in de commissie een zekere bezorgdheid bestond over de consensusregeling. Blijkbaar is een andere regeling niet mogelijk.

Dit ontwerp van decreet werd in de commissie eenparig goedgekeurd.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik dank de heer Decaluwe voor zijn verslag. De problematiek van de consensus is inderdaad aan bod gekomen in de commissie. Ik heb daar toen ook op geantwoord.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nrs. 1102/1 en 2).

Voor artikel 2 wordt het door de commissie gecorrigeerde artikel als basis voor de bespreking genomen.

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Marnic De Meulemeester, Marcel Logist, Jos Bex en Erik Matthijs betreffende de bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen – 1134 (2006-2007) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik zou graag een korte toelichting geven bij dit voorstel van resolutie. Momenteel lopen er verschillende procedures voor de opmaak van de oppervlaktedelfstoffenplannen. Die plannen vormen mee de basis voor gewestelijke RUP's met betrekking tot ontginningsgebieden. Het opstellen ervan is een delicate evenwichtsoefening. Het is cruciaal dat bij zo'n plannen wordt gestreefd naar een zo breed mogelijk draagvlak.

Daarbij is een maximale actieve openbaarheid en betrokkenheid van uitermate groot belang.

De Vlaamse Regering had hierop al voor een deel ingespeeld en de inspraakprocedure verruimd. Naast de betrokken lokale besturen en provincies kregen nu ook individuele burgers, verenigingen, actiegroepen en buurgemeenten de kans om bezwaarschriften in te dienen. Daarnaast vragen we aan de regering om rekening te houden met bepaalde aandachtspunten.

Om in een actieve openbaarheid te kunnen voorzien of om ze te verbeteren, vragen we dat de betrokken gemeenten bij de start van de inspraakprocedure voor de oppervlaktedelfstoffenplannen expliciet op de hoogte

worden gebracht van het ontwerp van bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen en dat ze de plannen ook ter beschikking krijgen.

Omdat we zuinig moeten omspringen met niet-hernieuwbare grondstoffen en omdat het draagvlak voor dergelijke ontginningen delicaat is, vragen we om, in samenspraak met de sector, alternatieven voor de ontginning van oppervlaktedelfstoffenplannen te onderzoeken, het gebruik ervan te stimuleren en erop toe te zien dat bedrijven die alternatieven ook effectief maximaal inzetten.

We vragen ook dat er uitdrukkelijk op wordt toegezien dat er geen ontginningsgebieden worden aangeduid of aangesneden met de export van ruwe grondstoffen als doelstelling.

We kiezen voor actieve openbaarheid. We weten dat oppervlaktedelfstoffenplannen voorbereidend werk is voor de RUP's. Voor de mensen op het terrein is dat echter niet altijd zo eenvoudig en duidelijk. Om de klantvriendelijkheid te verhogen, vragen we aan de overheid dat de bezwaarschriften die betrekking hebben op de voorwaarden die aan bod komen in de vergunningsprocedure, niet verloren gaan, maar dat ze worden doorgegeven en zo de basis kunnen vormen voor de RUP's.

We willen naar een draagvlak zoeken voor deze plannen. Het is dan ook belangrijk dat de nabestemming die wordt voorgesteld in de bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen effectief wordt overgenomen in de ruimtelijke uitvoeringsplannen en dat er ook op wordt toegezien dat die nabestemming op korte termijn na ontginning ook effectief wordt ingevuld.

We vragen ten slotte dat de project-landbouweffect-rapportage voor de realisatie van ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt uitgevoerd, zodat er zeker geen gebieden onnodig lang bevroren worden en dat bepaalde voorwaarden ook kunnen worden opgenomen bij de bijzondere voorschriften in ruimtelijke uitvoeringsplannen.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mevrouw de voorzitter, collega's, het bijzonder oppervlaktedelfstoffenplan Vlaamse Leemstreek heeft fel protest uitgelokt bij de burgers uit de betrokken streken. Met dit voorstel van resolutie willen we een antwoord bieden op de bekommernissen van deze mensen.

Het is niet de bedoeling dat ik de toelichting nog eens herhaal, maar ik wil toch even de nadruk leggen op enkele heel belangrijke punten voor onze fractie. Eerst en vooral gaat het dan om de principiële opstellingen

dat de ontginning van oppervlaktedelfstoffen enkel mag gebeuren om te voorzien in de eigen behoeften. Dat betekent dat er geen ontginningsgronden mogen worden aangeduid of aangesneden met het oog op export van de grondstof. Op deze manier zal de ontginning toch enigszins beperkt kunnen worden, zodat de overlast, niet in het minst door het daarmee gepaard gaande zwaar transport, tot een minimum herleid wordt. Bovendien garandeert een lokale verwerking van de grondstoffen dat de toegevoegde waarde en werkgelegenheid in Vlaanderen gerealiseerd wordt.

Wat het openbaar onderzoek betreft, zijn in dit voorstel twee punten heel belangrijk voor Open Vld. In de toekomst zal bij het openbaar onderzoek met betrekking tot de bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen het principe van actieve openbaarheid voorop staan. Dat betekent dat de betrokken gemeenten bij de start van de inspraakprocedure expliciet op de hoogte moeten worden gebracht van het ontwerp van bijzonder oppervlaktedelfstoffenplan.

Het plan zal dus ter beschikking gesteld worden van de gemeenten, zodat ze alle betrokkenen kunnen informeren om zo een zo volledig mogelijk bezwaarschrift te kunnen indienen. De minister heeft trouwens al erkend dat het op dit vlak in het verleden fout is gelopen en toegezegd in de nodige aanpassingen in de procedure te zullen voorzien.

Ten tweede: om bijkomende garanties te bieden dat de bezwaarschriften van de betrokken burgers efficiënt behandeld worden, vraagt de resolutie dat alle bezwaarschriften degelijk worden onderzocht en gemotiveerd aangenomen of geweigerd worden. Bovendien, en dit is een heel belangrijk punt, zullen bezwaarschriften die van toepassing zijn op verdere stappen in de procedure, zoals bij de ruimtelijke uitvoeringsplannen en ontginningsvergunningen, op dat moment automatisch opnieuw in overweging worden genomen.

Het is de overheid zelf die er in het kader van klantvriendelijkheid zal voor zorgen dat deze bezwaarschriften overgemaakt worden aan de administratie Ruimtelijke Ordening. Zo moet de burger niet zelf zijn weg zoeken in de technisch meestal erg ingewikkelde procedures, en is hij zeker dat de bezwaren op het juiste moment in de procedure effectief zullen worden behandeld.

Deze resolutie biedt verregaande garanties dat de bezwaren van de burger maximale impact krijgen in de hele procedure, van het opstellen van bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen, over ruimtelijke uitvoeringsplannen, tot de effectieve vergunning voor ontginning. Het Vlaams Parlement neemt hiermee zijn verantwoordelijkheid en biedt alle kansen aan de betrokken burgers en gemeentebesturen om inspraak te hebben in de procedures en hun belangen te verdedigen en veilig te stellen.

Ik wil u, collega's, dan ook vragen om deze resolutie, wanneer zij straks ter stemming wordt voorgelegd, te willen goedkeuren. Ik dank u daarvoor.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, collega's, het Vlaams Belang meent dat in dit voorstel van resolutie minstens drie belangrijke elementen zijn opgenomen.

Eén: de afbakening van de ontginningsgebieden moet in alle openheid plaatsvinden. Een zo breed mogelijk draagvlak om ontginningsgebieden te selecteren is cruciaal in dit proces. Het neerleggen van plannen op de desbetreffende gemeentehuizen moet dan ook als verplichte maatregel worden opgenomen in het Oppervlaktedelfstoffendecreet. Op die manier krijgt elke burger de kans om zich persoonlijk uit te spreken over het dossier, maar moet naar onze mening ook elke lokale overheid zijn politieke verantwoordelijkheid dragen.

Twee: ook het creëren van rechtszekerheid voor zowel de grondbezitters als de gebruikers ervan is het voorwerp van een belangrijke vraag aan minister Peeters. Het kan niet dat terreinen of landbouwgronden jarenlang als mogelijk ontginningsgebied geblokkeerd blijven.

Drie: het Vlaams Belang vindt dat we zuinig moeten omspringen met grondstoffen, gezien hun beperkte aanwezigheid. We durven daarom aandringen op stimulansen vanuit de regering om de zoektocht naar alternatieve grondstoffen te bespoedigen.

Het Vlaams Belang zal om deze redenen het voorstel van resolutie goedkeuren.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, ik ben blij dat onze interpellatie aan minister Peeters van een aantal maanden geleden uiteindelijk heeft geleid tot een resolutie van de meerderheid. Jammer genoeg werd onze motie destijds weggestemd. Het is goed dat een aantal belangrijke punten uit onze tekst zijn overgenomen, zoals: meer betrokkenheid van de gemeenten. Dat is, in tegenstelling met wat mevrouw Rombouts daarnet zei, duidelijk een pijnpunt geweest. Dat kwam onlangs in het debat duidelijk naar boven. Ook het stimuleren van alternatieven voor delfstoffen en het beperken van de export worden overgenomen.

Jammer genoeg ontbreken enkele heel fundamentele punten in dit delfstoffendossier. Het belangrijkste is ons voorstel om de raming van de behoefte aan delfstoffen naar beneden bij te stellen. Een aantal mensen

zeggen dat de behoeftenraming tot drie of vier keer lager zou kunnen worden ingeschat.

Ook ontbreekt de vraag om een nieuw mobiliteits- en milieueffectenonderzoek te laten plaatsvinden. Bijvoorbeeld bij de leemontginning is onlangs gebleken dat het zogenaamde integratiespoor van het milieueffectenrapport maar zeer povertjes was. En ook ontbreekt het voorstel om het effectieve administratieve vooroverleg niet te beperken tot de ontginners en eventueel tot de gemeentebesturen, maar om het ook onmiddellijk open te trekken tot mensen die in de buurt wonen of bijvoorbeeld de milieubeweging. Wij vinden het heel belangrijk dat dat voorstel expliciet wordt opgenomen.

Om die redenen zullen we ons onthouden. Dit voorstel van resolutie zit op een aantal punten goed, maar gaat op een aantal andere helemaal niet ver genoeg.

Mevrouw de voorzitter, ik vraag me ook af wat de hoogdringendheid is, verbonden aan dit voorstel van resolutie. Het debat hierover is enkele maanden geleden al gevoerd. Is er een feit waarom nu de hoogdringendheid wordt ingeroepen? Mij lijkt het nuttig om in de commissie te discussiëren over het aspect behoeftenraming en daar misschien zelfs een externe deskundige over aan het woord te laten.

De heer Marnic De Meulemeester: Mevrouw de voorzitter, ik heb vorige week inderdaad de hoogdringendheid ingeroepen omdat dit voorstel van resolutie erg belangrijk is voor de betrokken bewoners van de streken die aangeduid zijn voor leemontginning. Er was toch een grote ongerustheid, niet alleen in de streek van de Vlaamse Ardennen maar ook in tal van andere gebieden in Vlaanderen. Als dit voorstel wordt goedgekeurd, kan de ongerustheid voor een groot stuk worden weggenomen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Benoeming van twee vaste en twee plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is overeenkomstig artikel 22 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, de benoeming van twee

vaste en twee plaatsvervangende leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, ter vervanging van de heren Wim Van Osselaer en Johan Vanslambrouck, mevrouw Rina Lievens en mevrouw Martine Van Winkel, ontslagnemend, destijds op voordracht van de VB-fractie benoemd.

Nadere gegevens betreffende de door de VB-fractie voorgedragen kandidaten werden op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand hieromtrent het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Geert Brouwers en mevrouw Barbara Bonte benoemd tot vast lid en de heer Paul Puttemans en mevrouw Monique De Gryze tot plaatsvervangend lid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De voornoemde leden zullen eerstdaags uitgenodigd worden om in handen van uw voorzitter de voorgescreven eed af te leggen.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radioomroep en televisie – 1102 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Marnic De Meulemeester, Marcel Logist, Jos Bex en Erik Matthijs betreffende de bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen – 1134 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 27 maart 2007 door de heer Jan Peumans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de evaluatie van het instemmingsdecreet van 20 mei 2005 inzake het Gewestelijk Expresnet – 1169 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, iedereen is er ondertussen van overtuigd dat het Gewestelijk Expresnet een belangrijke bijdrage kan leveren aan het vergroten van de verkeersleefbaarheid en de verbetering van het leefmilieu in en rond de hoofdstad. Onze fractie vindt dat naast de snelle realisatie van vlotte trein- en busverbindingen tussen de provinciesteden en de hoofdstad, ook een expresnet voor de zachte weggebruiker moet worden uitgebouwd waardoor de inwoners uit de Vlaamse Rand op een comfortabele en veilige manier met de fiets van en naar het werk in de hoofdstad kunnen pendelen.

De afstand tussen de woonwijken in Halle, Dilbeek, Meise, Vilvoorde, Zaventem enzovoort tot het centrum van Brussel bedraagt meestal maar een goede tien kilometer.

Die afstand kan dus gemakkelijk met de fiets worden afgelegd. We vragen daarom in de motie in samenwerking met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een expresnet van veilige, comfortabele en functionele fietspaden te realiseren. Dat net moet de gemeenten in de Vlaamse Rand en het centrum van de hoofdstad met elkaar verbinden.

In een folder wordt opgeroepen deel te nemen aan BicyCity, de nationale fietsdag van 6 mei 2007. Die dag zullen duizenden fietsers via de autovrijgemaakte snelwegen naar de hoofdstad fietsen. In die folder staat er: “De fiets is het vervoermiddel van de toekomst in de stad.

Gezonder, milieuvriendelijker en vaak sneller dan de auto. Hoe meer fietsers, hoe aangenamer en veiliger de stad.” Precies daarom vragen we iedereen die het met deze boodschap eens is, onze motie goed te keuren.

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
8 leden hebben ja geantwoord;
99 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Van Dijck, Johan Deckmyn, Jan Penris en Pieter Huybrechts en mevrouw Agnes Bruyninckx tot besluit van de op 27 maart 2007 door de heer Jan Peumans in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de evaluatie van het instemmingsdecreet van 20 mei 2005 inzake het Gewestelijk Expresnet – 1170 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 2 mei 2007 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.41 uur.*

RECHTZETTING

Vergadering 35 van 18 april 2007

De heer Johan Sauwens was afwezig wegens gezondheidsredenen.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Luc Van den Brande, Joris Vandembroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Visser, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Agnes Bruyninckx: gezondheidsredenen;

Miet Smet: buitenslands;

Hilde De Lobel, Johan Sauwens,: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Stefaan De Clerck, Jan Loones, Frans Peeters, Etienne Schouppe, Bart Somers.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes,

Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Jean-Marie Dedecker, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens,

Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille
